

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 696 · Any LIX · Febrer 2022

Tret de sortida a l'Any Viladot

**Monedes cartagineses
trobadres a Agramunt**

**Es recupera un segon
refugi antiaeri als Salats**

**Entrevista a Ssoí Ramon,
comunicador audiovisual**

PORTADA:

La foto correspon a la inauguració, el dissabte 29 de gener, de l'exposició *Ruth. Cossos als llimbs* a la plaça de cal Tarill davant dels edificis de Lo Pardal, amb motiu de la presentació oficial a la Vila de l'Any Viladot. Aquesta exposició es podrà veure fins al 9 d'abril. Prèviament hi hagué també un acte institucional a la sala teatre del Casal i la presentació del llibre *Cantates, fugues i colls de la baralla* a la Biblioteca Municipal.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Tret de sortida a l'Any Viladot..... 5
- Recuperen un segon refugi als Salats... 9
- Cros Escolar..... 9
- Donació de sang 10
- 7a edició del Torró Solidari de RAC1 i Torrons Vicens..... 10
- El riu Sió tenyit de vermell..... 11
- Dia Mundial contra el Càncer..... 11
- Atrapacontes..... 12
- Sortida del Centre Excursionista d'Agramunt a la necròpolis d'Almenara. 12
- Nou emplaçament per a les antenes de telefonia mòbil 13
- Obres a la plaça Onze de Setembre..... 13

ESPECIAL CENTENARI GUILLEM VILADOT

- Viladot i el paisatge 14
- Cantates, fugues i colls de la baralla.... 15
- Viladot, l'etern adolescent..... 16
- La música de les paraules..... 17

Instagram..... 19

ENTITATS

- AEUA: darreres sessions de l'Aula..... 20
- Associació de Dones "Esbarjo" 23

OPINIÓ

La botera

- El negoci no té cor..... 25

Escudella barrejada

- El falcó pelegrí 27

Els lectors escriuen

- El Jovent teixim el fil roig del combat a Agramunt..... 28
- #Soc de poble 29
- Radical i lliure: per amor a l'art (Ramon Guixé en la memòria) 30
- Una anècdota... i el que segueix 32
- La Melindrosa 34

ENTREVISTA

Ssoí Ramon Puig

- Comunicador audiovisual 36

CULTURA

Arqueologia

- Monedes cartagineses trobades a Agramunt, en el context de la Segona Guerra Púnica 43

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Setmana de les Missions i la Pau 47
- Els reptes cooperatius a l'Urgell i a l'escola 48
- A l'Era celebrem el centenari de Guillem Viladot..... 49
- Revista *INSIÓ* 51

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Retorn a Masboquera 53

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 54
- Club Handbol Agramunt..... 56
- Futbol Sala..... 57
- Escatxics..... 58
- Bàsquet Agramunt Club..... 60

GRUPS POLÍTIQS MUNICIPALS

- Pèrdua, reflexions i lamentacions. Malgrat tot, un somriure 63
- L'ampliació del polígon, una peça clau de futur 65

L'AJUNTAMENT INFORMA 66

ALMANAC 69

LLEURE

- Amenitats..... 71

L'OBJECTIU DEL ROBERT 73

LA CALAISERA 73

L'ÀLBUM 75

sumari

9

Es recupera un segon refugi antiaeri de la Guerra Civil a la zona dels Salats. Una nova intervenció dins l'objectiu de recuperació de la memòria històrica agramuntina.

Entrevista a Ssoí Ramon, un jove comunicador audiovisual agramuntí que ens explica el seu ofici i la participació que té en programes reeixits de TV3.

36 a 41

Turisme d'escombraries

Hi ha alguns incívics que troben més fàcil llençar la brossa en contenidors de poblacions veïnes que no pas fer la tria i dipositar-la quan i on toca. I n'hi ha que troben més còmode no separar les deixalles.

Farà un any que Agramunt va començar la recollida de la brossa orgànica i de la resta amb el sistema del *porta a porta*. Només els contenidors de vidre, paper i envasos de plàstic van continuar en illes als carrers. La resposta de la gent que es va haver d'adaptar al canvi va ser força ràpida i positiva; ben aviat el consistori va donar-nos xifres de l'encert del canvi. I creiem que l'aposta va ser atrevida i a la vegada bona perquè una majoria d'agramuntins seleccionen com cal el rebuig i el dipositen als contenidors corresponents el dia que toca i en els cubells pertinents al portal de casa.

No obstant això, hi ha un problema que no s'havia previst. Un petit grup de convilatans no han sabut ni han volgut adaptar-se al canvi perquè no trien

el rebuig convenientment o no dipositen les bosses en el dia o lloc que toca. Hom pot veure de tant en tant bosses de brossa de resta al peu dels contenidors grocs, verds o blaus. També se'n veu en alguns altres indrets fora vila.

Per si això no fos prou, hi ha alguns incívics que troben més fàcil llençar la brossa en contenidors de poblacions veïnes que no pas fer la tria i dipositar-la quan i on toca. N'hi ha que troben més còmode no separar les deixalles i, com que treballen fora del poble, se l'emporten en una bossa amb el cotxe i la dipositen en contenidors d'altres municipis que encara no fan triatge. És en aquest sentit que Tornabous fa uns dies va denunciar a la premsa el *turisme d'escombraries* procedent d'Agramunt, perquè han com-

provat que hi ha convilatans que dipositen bosses de brossa als seus contenidors. I cal dir que això mateix han constatat altres poblacions veïnes a la nostra.

Creiem que aquest capteniment és greu. Demuestra un incivisme inacceptable. Els qui ho fan (que pensem que són una minoria) mostren una deixadesa i una manca total de sintonia i respecte amb el medi ambient. Cal, doncs, que s'apliquin els mecanismes pertinents per saber qui són i, després d'advertir-los, sancionar-los si continuen amb la seva actuació incívica. El fet de portar la brossa als altres és intolerable i una vergonya per a tots nosaltres.

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 46 € - Número solt: 4,30 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Francesc Miret Badia
Núm. Col. 7266

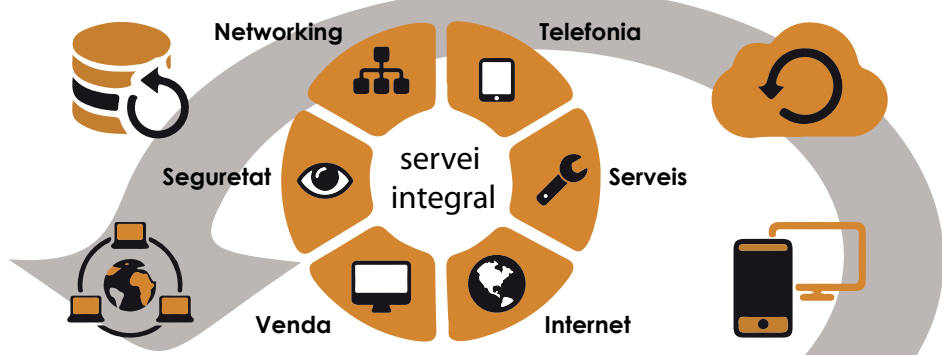
Horari: de dilluns a dijous, de 8 a 20
divendres, de 8 a 14

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estàtica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Distribuidor
vunkers O₂
ET EXPERTS

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Tret de sortida a l'Any Viladot

Presentació de l'Any Viladot al Casal. A dalt, parlament de l'alcaldeessa Sílvia Fernández. A baix, vista de la sala amb el públic assistent.

Aquest 2022 se celebraran els 100 anys del naixement de Guillem Viladot. La Fundació Guillem Viladot i l'Ajuntament d'Agramunt, amb la col·laboració d'altres institucions, museus, editorials i associacions de la vila, han dissenyat una programació d'activitats que es duran a terme al llarg de l'any per commemorar els cent anys del naixement de l'artista agramuntí.

El dissabte 29 de gener es va fer la presentació oficial de l'Any Viladot. L'acte estava previst de fer-lo a la sala de ▶

◀ **Per Agramunt la commemoració d'aquest centenari és una oportunitat única per reivindicar l'obra viladotiana.**

Després de l'acte inaugural, es presentà el llibre inèdit del Guillem, "Cantates, fugues i colls de la baralla".

Presentació del llibre *Cantates, fugues i colls de la baralla*.

plens de l'Ajuntament però la gran confirmació d'assistents a l'acte va fer que finalment es fes a la sala del teatre Casal Agramuntí. Per Agramunt la commemoració d'aquest centenari és una oportunitat única per reivindicar l'obra viladotiana.

L'acte començà amb la intervenció de l'alcaldessa d'Agramunt, Sílvia Fernández, que va encetar el torn dels parlaments donant la benvinguda a tots els assistents, autoritats, institucions, entitats..., tot assenyalant que "hem d'aprofitar aquest centenari per posar en valor i donar a conèixer Guillem Viladot i Riella més enllà d'Agramunt i ponent, tot reivindicant la cultura al nostre territori", afirmant que "tenim l'obligació de difondre l'obra, el lligam i l'estima de Guillem Viladot vers el seu territori, vers Agramunt, vers Riella i el deure com a institució de seguir la seva reivindicació des de la perifèria".

El president de la Fundació Guillem Viladot, Jordi Viladot, va destacar la importància del centenari i afirmà que ha de suposar "l'empenta definitiva per donar a conèixer el llegat de l'artista".

Per la seva part, la regidora de Cultura, Amanda Cardona, va assegurar que "el tret més important a destacar d'aquest centenari és la implicació d'una àmplia representació del sector del món cultural, però també de les entitats i de les empreses d'Agramunt".

Per altra banda, el director de Lo Pardal, Pau Minguet, va afirmar –referint-se a Lo Pardal– que "hem aconseguit obrir una gàbia rovellada que portava molt temps tancada". També va explicar que "per a la Fundació aquest any ha de servir per consolidar un projecte que passa per fer de Lo Pardal, no només un espai destinat a potenciar i reivindicar l'obra de Guillem Viladot, sinó de donar veu als creadors contemporanis, generant diàleg entre ells i la pròpia obra viladotiana".

El director dels Serveis Territorials de Cultura a Lleida, Albert Turull, va intervenir en nom de la directora de la Institució de les Lletres Catalanes, Izaskun Arretxe, que no va poder assistir a l'acte, fent saber que "el Departament de Cultura destina a l'Any Viladot un pressupost de 30.000€ que es destinaran a diferents accions com la creació d'una pàgina web, un compte de Twitter, la producció d'una exposició itinerant per les biblioteques del país per donar a conèixer l'obra i la biografia de Guillem Viladot, o espectacles de petit format que es generin a l'entorn de l'autor. "Aquest Any Viladot ens ha de permetre que un autor tan prolífic com va ser Guillem Viladot trobi nous lectors arreu del territori".

També va intervenir el president de la Diputació de Lleida, Joan Talarn, reivindicant una celebració "inapel·lable i amb tota

la plenitud que es mereix el centenari de Viladot". I es va referir a Viladot com "una peça clau, un trencaclosques literari general i una baula imprescindible a l'hora d'explicar la cultura catalana", a la vegada el va catalogar com "l'artista total que contribuirà a l'enlairament cultural del país, l'obrirà a les noves tendències artístiques i l'acostarà a d'altres cultures europees de dimensions equiparables".

L'acte institucional va cloure amb la intervenció de la consellera de Cultura de la Generalitat, Natàlia Garriga, que va posar en valor l'obra de l'artista i també va manifestar el compromís del Departament per difondre aquest llegat en els propers anys a través de la Fundació Guillem Viladot - Lo Pardal.

Un cop finalitzat l'acte es va fer una foto de família de les autoritats d'alt de l'escenari.

Presentació del llibre *Cantates, fugues i colls de la baralla*

Després de l'acte inaugural, la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va acollir un dels primers actes commemoratius de l'Any Viladot, la presentació del llibre inèdit del Guillem, *Cantates, fugues i colls de la baralla*, editat per Pagès Editors.

Cantates, fugues i colls de la baralla és un llibre inèdit de poesia visual maquetat pel propi Viladot a principis dels anys setanta amb el qual denunciava la foscor i la repressió que patia la societat ponentina de l'època. Es tracta d'una obra creada tot seguint els esbossos, anotacions, mesures i indicacions de Viladot del que havia de ser un llibre que no es va arribar a publicar mai. El llibre està format per 14 poemes visuals que són interpretacions fetes sobre

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Davant dels edificis de Lo Pardal va tenir lloc la inauguració de l'exposició *Ruth. Cossos als llimbs* comissariada per Antoni Jové del Centre d'Art La Panera de Lleida.

Per cloure la jornada inaugural, es va inaugurar l'exposició "Ruth. Cossos als llimbs".

A Lo Pardal 3 es mostra l'exposició que es podrà veure fins al 9 d'abril.

pàgines de la guia telefònica de la província de Lleida, que s'estructuren en tres apartats: les cantates, amb cinc peces que havia publicat a la nadala del 1970; les fugues, amb cinc composicions més; i els colls de la baralla, amb quatre collages.

La presentació va anar a càrrec de l'alcaldeessa Sílvia Fernández, Pau Minguet i Eulàlia Pagès, directora de Pagès Editors.

L'alcaldeessa Sílvia Fernández destacà que aquest llibre és fruit del treball i la recerca de l'arxivera i historiadora Teresa Ibars a l'arxiu de Guillem Viladot, on va poder trobar la maqueta que havia preparat el propi Guillem.

Per la seva part, Eulàlia Pagès va agrair a la Fundació Guillem

Viladot poder treballar conjuntament en el centenari de Guillem Viladot i també va fer un agraïment a l'Ajuntament per recolzar la cultura del país i en especial els autors de la zona. Eulàlia també va ressaltar que "des de Pagès Editors apostem i seguirem apostant per l'obra catalana escrita i pensada des de les terres lleidatanes".

Per altra banda, Pau Minguet va ressaltar que "aquest llibre tanca un dels projectes més interessants que va fer mai Viladot, el projecte de l'editorial Lo Pardal, una col·lecció de llibres de poesia experimental", que va funcionar de 1970 a 1977. Després de cinquanta anys de repòs en un calaix, *Cantates, fugues i colls de la baralla* s'edi-

ta per materialitzar un projecte malauradament estroncat.

Exposició *Ruth. Cossos als llimbs*

Per cloure la jornada inaugural, la Fundació Guillem Viladot, en col·laboració del Museu d'Art Jaume Morera i el Centre d'Art La Panera de Lleida, va inaugurar a sala expositiva temporal de Lo Pardal l'exposició *Ruth. Cossos als llimbs*, comissariada per Antoni Jové.

La mostra ha estat concebuda a partir de la novel·la *Ruth*, de Guillem Viladot. Una novel·la escrita l'any 1999 i editada pòstumament l'any 2000 que aborda amb gran lucidesa la transsexualitat. El cos, la diferència, l'alteritat i les qüestions de gènere han estat un dels interessos principals de molts artistes; i, en aquesta exposició, es posen en diàleg el contingut de la novel·la i les obres d'artistes de la col·lecció del Museu d'Art Jaume Morera i del propi Viladot.

Els i les artistes d'aquesta exposició tracten des de diferents punts de vista les qüestions de gènere. Des de l'heterosexualitat normativa de l'obra de Coma Estadella, fins als cossos *trans* que protagonitzen el vídeo de Roger Bernat i les fotografies de Pol Merchan. Entre aquests dos extrems hi trobem les escultures i poemes visuals de Viladot d'arrel psicoanalítica, l'homenatge a l'eròtica del tocador (segons Sade) d'Ana Laura Aláez, els cossos sofrents d'Àlex Francés, l'aïllament i l'ocultació que planteja Verónica Vicente, l'èxtasi post i neobarroc de Juan Luis Moraza i l'al·lusió metafòrica dels fluids corporals de Concha Prada.

L'exposició es podrà veure fins al 9 d'abril. ■

JOAN PUJAN

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Dues vistes de l'entrada del nou refugi i una altra del seu interior.

S'ha recuperat un segon refugi vinculat al camp d'aviació dels Salats situat a la banda més oriental del jaciment. Però hi ha indicis que hi podria haver un tercer refugi.

Recuperen un segon refugi als Salats

L'Ajuntament ha recuperat un segon refugi vinculat al camp d'aviació dels Salats situat a la banda més oriental del jaciment. Però hi ha indicis que hi podria haver un tercer refugi.

Un equip d'arqueòlegs d'Illirta Arqueologia ha estat l'encarregat de dur a terme els treballs de recuperació. Es tracta d'un refugi soterrat, d'uns 9 m² de superfície, amb entrades amb colze per evitar l'entrada de l'ona expansiva en cas de ser objectiu de bombardejos. Una estructura

similar al refugi que es va recuperar l'any 2013. Els dos búnquers estan bastits de la mateixa manera: una galeria de formigó en direcció est-oest amb dues boques d'entrada a cada extrem. L'excés es feia per unes escales que donaven pas a una entrada en colze a l'interior de la galeria d'uns 7,8 metres de llargada, 80 cm d'amplada i una alçada d'1,90 m, formada per dos murs que basteixen una volta de formigó.

L'Ajuntament té previst que aquest refugi també sigui un espai visitable.

Aquesta nova intervenció

s'emmarca dins l'objectiu de l'Ajuntament per la recuperació de la memòria històrica per deixar constància del què va passar al terme d'Agramunt durant la Guerra Civil.

Cros Escolar

Després de l'aturada obligada de l'any passat a causa de la pandèmia, Agramunt va tornar a acollir aquest any una altra edició del Cros Escolar. L'activitat esportiva, organitzada per la regidoria d'Esports de l'Ajuntament amb la col·laboració del Club Atletisme Escatxics i les aampes dels centres educatius Mare de

Alguns dels participants al Cros Escolar.

JOAN PILJAN

Jornada de donació de sang a l'Espai Cívic.

El resultat de l'any passat pel que fa a les donacions de sang és un total de 282 donants, dels quals 21 ho fan per primera vegada.

Déu del Socors, Macià-Companys i INS Ribera del Sió i el suport del Consell Esportiu de l'Urgell i el Consell Comarcal de l'Urgell, es va dur a terme el diumenge 23 de gener al passeig Josep Brufau on s'habilità diferents circuits de diferents distàncies segons les categories dels participants. La participació va ser d'uns 300 corredors, que van rebre una bossa amb obsequis que van donar diferents empreses col·laboradores i un got de xocolata desfeta.

Una de les novetats d'aquesta edició va ser que

el Cros d'Agramunt formà part d'un projecte inclusiu, on nens amb alguna dificultat motriu o diversitat funcional van poder participar del cros escolar acompanyats d'un guia que els ajudà a completar el recorregut que els pertocava per edat.

Donació de sang

L'Espai Cívic va acollir el divendres 28 de gener la primera campanya de l'any de donació de sang i plasma del Banc de Sang i Teixits de Lleida. Durant les quatre hores que va durar, de les 5 de la

tarda a les 9 de la nit, un total de 62 persones (31 homes i 31 dones) van acudir a la cita per donar sang. El resultat va ser de 41 donacions de sang i 3 de plasma (dues de les quals van ser de donants ho feien per primera vegada) i 18 oferiments que per un motiu o altre no van poder donar en aquell moment.

Participació per edats	
18-24	4
24-34	7
35-44	13
45-54	16
55-64	19
65-...	3
Total	62

Com en les anteriors campanyes que s'han fet en aquest temps de pandèmia, els interessats en donar sang van haver de demanar cita prèvia al web donarsang.gen.cat.cat per tal d'evitar així aglomeracions.

Campanya 2021

Segon any marcat per la pandèmia de la Covid-19. Es realitzen les quatre jornades de donació de sang habituals de l'any que es fan els mesos de gener, abril, juliol i octubre seguint les mesures de prevenció i amb cita prèvia. La campanya del mes d'abril és una marató de 8 hores on participen 133 persones, s'obtenen 120 donacions. El resultat de l'any és un total de 282 donants, dels quals 21 ho fan per primera vegada.

2021	Donants	Plasma	Oferiments	Total	Nous donants
29 gener	44	5	12	61	4
10 abril	108	12	13	133	13
30 juliol	46	5	5	56	4
29 octubre	56	6	4	66	0
	254	28	34	316	21

Any	Donacions	Plasma	Total	Oferiments
2017	256	-	256	29
2018	210	-	210	33
2019	358	6	364	60
2020	248	34	282	43
2021	254	28	282	34

7a edició del Torró Solidari de RAC1 i Torrons Vicens

La 7a edició del Torró Solidari de RAC1 i Torrons Vicens

FONT: TORRONS VICENS

Entrega dels diners recaptats en la campanya solidària del 2021.

Al llarg de les set edicions del Torrò Solidari, el gairebé milió i mig d'euros aconseguits ha suposat un impuls important en la recerca.

L'aigua del col·lector baixava de color vermell.

A la dreta, il·luminació del pou per commemorar el Dia Mundial Contra el Càncer. També es va il·luminar el campanar de l'església de Santa Maria i el pont romànic.

realitzada durant les passades festes de Nadal va batre un nou rècord de recaptació. Es van recaptar 279.338 euros amb les vendes de les dues varietats de Torrò Solidari: el clàssic de praliné d'avellana i el cremós d'ametlla amb coques.

La recaptació d'aquest any, igual que en les edicions anteriors, anirà destinada al projecte Brain, que té com a objectiu trobar el tractament i la cura per a més de 1.200 malalties neurològiques rares que afecten els infants.

El dijous 3 de febrer, dins de les instal·lacions de l'hospital Sant Joan de Déu, Jaume Peral, director de RAC1, i el propietari de Torróns Vi-

cens, Àngel Velasco, van fer entrega del taló dels 279.338 euros recaptats en la campanya d'aquest Nadal al doctor Jaume Pérez Payarols, director d'Innovació i Coneixement de l'hospital, acompanyats també d'Aleix Parisé i Ona Carbonell.

Al llarg de les set edicions de l'acció solidària promoguda per RAC1 i Torróns Vicens, el gairebé milió i mig d'euros aconseguits ha suposat un impuls important en la recerca, amb resultats prometedors que s'han publicat en revistes científiques de prestigi.

El riu Sió tenyit de vermell

El dijous 3 de febrer al matí

l'aigua del Sió va aparèixer tenyida de vermell al seu pas per la vila, que després es va anar diluint progressivament. En assabentar-se d'aquest incident, l'Ajuntament va prendre mostres de l'aigua per analitzar-les i investigar els fets.

L'aigua tenyida procedia d'un col·lector que recull les aigües pluvials procedents en el polígon industrial. La Policia Local va contactar amb les empreses de la zona, però cap va reconèixer un abocament.

Segons informació del consistori, no fa gaire temps que es van trobar amb un fet semblant i ho van comunicar a l'Agència Catalana de l'Aigua. Llavors també van prendre mostres, l'anàlisi de les quals va determinar que no es tractava de cap producte tòxic ni nociu per al medi ambient i que podria ser un colorant alimentari.

Dia Mundial Contra el Càncer

Un any més Agramunt es va sumar, el divendres 4 de febrer, a la commemoració del Dia Mundial Contra el Càncer

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Lúcia Clua explicant el conte de Viladot. A dalt, tot el públic escoltant amb atenció.

A l'Atrapacontes es va fer la narració i adaptació del conte de guillem viladot "El vell i l'ocell", reeditat per l'Ajuntament el 2015.

il·luminant de color verd diferents indrets i monuments emblemàtics com el campanar de l'església de Santa Maria, la plaça del Pou i el pont romànic.

L'objectiu d'aquesta celebració, promoguda per la Unió Internacional Contra el Càncer (UICC) amb el suport de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), és augmentar la conscienciació i mobilitzar la població per avançar en la prevenció i control de la malaltia.

El lema escollit aquest any per l'AECC-Associació contra el Càncer és "No tothom és igual davant el càncer", amb el qual es vol conscienciar de la manca d'equidtat en l'accés a l'atenció oncològica arreu del món. A pesar dels avenços que hi ha en l'àmbit de la prevenció, del diagnòstic i del tractament del càncer, encara existeixen moltes persones afectades que tenen dificultats d'accés per poder rebre una atenció adequada en funció de factors com les desigualtats socioeconòmiques, de gènere o residencials. Amb aquesta campanya es vol reivindicar que totes les persones tinguin els mateixos drets, oportunitats i recursos per a prevenir-lo, enfrontar-se a ell i accedir als resultats de la investigació.

Atrapacontes

La Biblioteca Municipal Guillem Viladot es va sumar als actes de commemoració

de l'Any Viladot dedicant la sessió de l'Atrapacontes del dissabte 5 de febrer a un conte de Guillem Viladot. La sessió va anar a càrrec de Lúcia Clua que va oferir una narració i adaptació del conte *El vell i l'ocell*.

Aquest conte va aparèixer publicat per primera vegada a l'Editorial la Galera el 1982 dins de la col·lecció infantil "La gavina". Després de molts anys exhaurit, l'Ajuntament d'Agramunt el va reeditar l'any 2015. La nova edició va acompanyada d'uns esplèndids dibuixos a tot color de Serafina Balasch. A més a més, conté un apèndix separable destinat a la realització d'una colla de didàctiques, pensades per primària, a partir de la lectura de l'exemplar.

Sortida del Centre Excursionista d'Agramunt a la necròpolis d'Almenara

El diumenge 6 de febrer una trentena de persones van participar a la sortida organitzada pel Centre Excursionista d'Agramunt (CEA) a la necròpolis preibèrica d'Almenara. Va consistir en una caminada d'unes 4 hores amb un recorregut d'uns 16 km. Van sortir de la plaça Fondandana a les 9 del matí i la tornada va ser passada la una del migdia. A la necròpolis, els participants van gaudir d'una visita guiada a càrrec dels arqueòlegs d'Il·lirta Arqueologia que estan duent a terme les campanyes d'excavació al jaciment.

La necròpolis preibèrica d'Almenara és una necròpolis tumulària d'incineració de la primera edat del ferro datada entre els segles VIII-VII aC.

JOSEP ROVIRA

Foto de tot el grup que va participar a la caminada a la necròpolis d'Almenara.

Aquesta sortida forma part de les activitats que està organitzant el Centre Excursionista d'Agramunt per tal de fer sortides de descoberta del territori.

Nou emplaçament per a les antenes de telefonia mòbil

L'Ajuntament vol traslladar a un altre indret les antenes de telefonia mòbil que hi ha damunt el dipòsit d'aigua del Parc del Convent des de fa anys. El consistori procedirà a aquesta reubicació seguint

les recomanacions d'un informe estructural tècnic del dipòsit d'aigua. La intenció és agrupar totes aquestes petites antenes en una de sola molt més gran d'uns 36 metres d'alçada, amb la qual es donaria cobertura a les diferents companyies operadores.

La primera intenció de l'Ajuntament era ubicar-la a la zona del camp de tir, tal com vam informar a la revista de desembre del 2020, però davant les protestes dels veïns afectats, es va decidir buscar un nou emplaçament.

La ubicació triada és a la

zona del polígon industrial, lloc que al nou POUM ja es va preveure com a zona d'ús municipal per a serveis tècnics.

Està previst que durant els pròxims mesos es faci el canvi i les companyies operadores de telefonia mòbil puguin continuar oferint els seus serveis des d'aquesta nova ubicació.

Obres a la plaça Onze de Setembre

Continuen les obres de rehabilitació dels carrers perimetral de la plaça Onze de Setembre. Les obres consisteixen en la renovació del clavegueram i les canonades d'aigua. També es renovarà el ferm per deixar el carrer al mateix nivell sense els trams de vorera actuals.

Durant els treballs d'aixecament del ferm han sortit a la llum possibles restes dels fonaments de les cases que hi havia allà abans de ser enderrocades pels bombardejos de la Guerra Civil. Un equip d'arqueòlegs d'Iltirta Arqueologia les estan documentant. ■

A baix, la nova antena instal·lada a la zona del polígon industrial.

A la dreta, els arqueòlegs documentant les restes que troben als carrers perimetral de la plaça Onze de Setembre.

JOAN PILJAN

JOAN PILJAN

Viladot i el paisatge

Josep Bertran

De tots és ben sabut que en Guillem Viladot va convertir la nostra població en epicentre creatiu de gran part de la seva producció literària i artística. Bona part de les seves obres literàries tenen el nostre poble com a escenografia de les seves històries. Llibres com *Temps d'estrena*, *Els infants de Riella*, o *La cendra* en són una bona mostra. I no només això. Viladot crea el seu Agramunt literari a partir de la invenció d'un nou topònim, *Riella*, que li serveix per portar a un nivell simbòlic el seu espai vital agramuntí. Avui, però, volem parlar de l'ús del nostre paisatge a l'obra de Viladot. Per fer-ho, ens centrarem en la producció més plàstica del poeta de Riella. Una obra plàstica que, segons el mateix autor, no va deixar mai de ser una producció poètica. O sigui, poemes que en molts casos guanyaven volum gràcies als objectes que contenen. Fent un repàs de la seva trajectòria podem trobar quatre maneres en què Viladot ha representat o inclòs el nostre paisatge "segarrenc" dins de les seves produccions més plàstiques.

En primer lloc, podríem anomenar les obres on les formes i colors del nostre paisatge formen part de l'obra. Per exemple, el llibre de poesia visual "Diari 1972". Encara que es va publicar en blanc i negre, els poemes originals que es poden veure a Lo Pardal, mostren uns collages fets a partir de papers estripats que per la seva coloració i col·locació ben bé podrien representar el paisatge de secà de les nostres contrades. També hi podem observar una lliure representació dels nostres camps llaurats a la tardor en una obra de la sèrie que va fer utilitzant

elements de cotxes desballestats. L'obra creada amb el capó rovellat d'un cotxe i plena de talls verticals, també inclou un seguit de lletres que, unides, formen la paraula Riella.

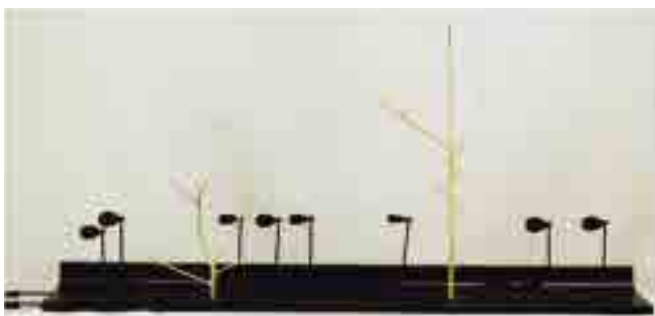
En segon lloc, podem apuntar les obres que va crear tot utilitzant objectes del nostre paisatge domèstic. Objectes de la vida quotidiana de temps enrere que protagonitzen una de les sèries emblemàtiques de Viladot: les *Iconografies de l'ús i de l'oci*. Una sèrie d'obres que es van presentar a la galeria Maeght de Barcelona i que, a part de ser una de les creacions més reeixides de Viladot, ens mostra el paisatge domèstic de l'Agramunt pretèrit.

Tornant al territori que ens envolta, trobem una tercera aproximació on el paisatge no és pròpiament el protagonista de les obres, sinó que ho són les eines que els pagesos utilitzaven per modificar el paisatge natural per convertir-lo en agrari. Ens referim a totes aquelles obres creades a partir de rodes de carro, estaquirotos, arreus i altres eines d'ús habitual entre la pagesia del nostre entorn. Eines que, en alguns casos, ja han quedat en desús però que ens mostren les "armes" que els nostres avantpassats van utilitzar per domesticar i transformar el nostre paisatge natural.

Finalment, trobem una darrera aparició del paisatge de la Ribera del Sió amb un seguit d'obres que utilitzen elements agafats directament del paisatge. Ens referim a poemes on hi apareixen branques seques d'arbustos, pedres amb la seva molsa resseca, que combinats amb d'altres elements com els típics retalls de ferro creen poemes objectes que destil·len paisatge agramuntí. Fins i tot, a Lo Pardal hi podem contemplar una obra que combina les restes d'un vell piano (la tapa del teclat i uns quants *martellets*) amb branques seques tot convertint l'obra en la recreació d'un paisatge de secà.

En definitiva, Viladot no deixa mai d'incorporar el món que l'envolta, el seu món, a la seva obra. Ho fa narrat les vicissituds dels "riellencs" tot explicant-nos històries amb protagonistes de noms inversemblants, però també portant el paisatge agrari, natural o domèstic al centre de la seva producció poètica.

Cantates, fugues i colls de la baralla¹

Les vint-i-quatre hores del dia, els set dies de la setmana, totes i cadascuna de les setmanes del mes i tots els mesos de l'any, les persones no parem de fer coses que en la majoria d'ocasions es materialitzen en rastres palpables. Aquests rastres poden ser efimers i caducs com ara preparar un bon àpat amb tot l'amor del món o, contràriament, poden ser sòlidament duradors i perdurables en el temps i en l'espai. Estic parlant, entre aquests segons, de fotografies, de manuscrits, de documents de tota mena i condició que, de vegades, guardats en caixes i calaixeres, es converteixen en un tresor. Són arxius personals que per a mi esdevenen estelles d'una vida que si bé no ens retransmeten amb total precisió què pensava o quines coses feia la persona que els va generar sí que, sovint, ens donen informació tan íntima com pública d'aquesta persona mentre ens apropem al contorn, a la silueta, a la part més materialment palpable d'ella. És una sort immensa trobar-se amb arxius d'individus independentment de la consciència de transcendència que poguessin tenir-ne quan, dia a dia, anaven apilant els seus papers. Es una sort topar amb el conjunt de rastres, de vegades dipositats en arxivadors i en els racons potser més amagats de casa seua, que parlen d'una persona, d'una família, d'una època...

Jo soc arxivera. Em guanyo la vida amb un ofici que, fetitxismes a banda, vetlla per la memòria. Vetlla pels drets que les persones tenim i que podem demostrar documentalment. Vetlla per rescatar qualsevol indici de l'oblit que comporta el pas del temps que, de no ser per aquests rastres, tot ho acaba esborrant. Soc arxivera diria que perquè m'interessa el passat com font inesgotable d'aprenentatge i quina millor cosa per accedir al passat que conservar els indicis i les proves que al principi d'aquest escrit deia que tots i cadascun de nosaltres –de manera individual o col·lectiva– generem.

En els darrers anys he tingut la sort de treballar intensament alguns arxius personals i allò que més m'ha motivat és que això m'ha permès aprendre de les

persones que nascudes en altres moments històrics han deixat empremta. Actualment encara estic acabant d'endrecar l'arxiu personal de Guillem Viladot i a través de la seua documentació he pogut accedir a un Viladot nen que corria pels camps de rostolls de l'Urgell, que era el fill de l'apotecari d'Agramunt i que se sentia petit davant son pare i son padrí; a un jove que va créixer buscant-se en la poesia, en la descomposició del llenguatge i en la composició de nous models un camí per avançar. M'he pogut apropar a aquell nen-noi-home que va crear un món, un univers, que, prolífic i personalíssim, mai no es va enquadrar en cap tendència de la metròpoli o almenys no ho va fer d'una manera definitiva ni tampoc adulatòriament calculada. A través del seu arxiu he pogut apropar-me una mica al fill, net, besnet i rebesnet d'apotecaris i de terratinents d'aquella Catalunya nova que no és, ni ho pretén, el rovell de l'ou, però que sí que és un territori al qual es gira sistemàticament l'esquena i del qual el Guillem se'n sentia part i fruit i que per aquest motiu va fer-ne trinxera. A través dels seus papers, fotografies, gravacions en antigues cassetes, etc, m'he apropiat a un ésser lliure com els oronells que va fer provatures artístiques de tota mena i que no eren altra cosa que un treball profund en la recerca del jo més íntim. I és més, a través dels documents de tota mena que he endreçat m'he apropiat a l'obra d'un creador pioner, avantgardista, contestatari i crític,

mordaç, imaginatiu, lliure i sobretot, hi insisteixo, volgudament perifèric. I mercès també aquest arxiu i a la importància d'inventariar-lo i classificar-lo ha nascut un projecte editorial tan preciós com delicat. Es tracta d'una maqueta de poesia visual de Viladot que en el seu dia l'editorial Lo Parda –creada per ell per publicar llibres de poesia experimental–, no va poder materialitzar. Aquesta maqueta dormia en una de les caixes que el mateix Viladot i la seua dona, la Montserrat Felip, tenien apilades en algun racó de la seua casa. Es tracta de *Cantates, Fugues i colls de la baralla* que podríem considerar com una de les peces més políticament reivindicatives de Guillem Viladot i que originalment s'havia pensat com a nadala per

¹ Aquest text es va llegir en la presentació del llibre que porta aquest mateix títol el dia de l'obertura de l'Any Viladot a la biblioteca pública d'Agramunt.

◀ felicitar les seves amistats, però que en aquell mostrar críticament la tecnocràcia, l'oligarquia la dictadura, les fugues de cervells, les fugues d'homes, de pobles, de capitals..., de lletres i amb les cantates que obren el llibre, totes elles igual de crítiques amb la dura realitat del 1972, va fer que es quedés en això, en una maqueta inèdita que avui ha vist la llum mercès a un treball d'arxiu que novament l'ha posat damunt la

taula, mercès a la necessitat de reivindicació de valors literaris que pertanyen al patrimoni cultural català i mercès a una editorial, Pagès editors, que ha entomat acabar el treball que en el seu dia va començar el mateix Guillem Viladot.

Llarga vida als arxius i a la literatura.

Teresa Ibars

Viladot: l'etern adolescent

No recordo si aquell dia de novembre de 1999 feia fred. Em veig a mi mateixa amb les mans a les butxaques d'un abric gris clar i amb la mirada perduda rere el fèretre de l'amic desaparegut. Recordo que era diumenge, això sí que ho recordo, perquè, tot just feia dos dies que m'havien fet saber que havia mort. L'amic.

Recolzada en una de les parets de Lo Pardal, envoltada de cares llargues que no podien ni volien dissimular la tristesa per la pèrdua, em retornava una i una altra vegada el seu

somriure sorneguer, davall d'un bigoti poblat de saviesa. Ell, que havia sabut viure i morir, ara de ben segur que estava amagat per algun racó d'Agramunt, guaitant com les autoritats l'elogien i en diuen meravelles de la seva persona. Fins i tot aquells que no el van conèixer. Fins i tot aquells que el vam menystenir. Fins i tot els que mai no el llegiran. Fins i tot aquells que el van ignorar. Perquè ell,

l'amic Viladot, segons la feliç expressió del poeta, Jaume Pont, l'entrançable apotecari d'Agramunt s'havia convertit en un franc tirador impenitent i en un funàmbul militant damunt la corda fluixa de la cultura catalana. I davant d'aquesta eterna adolescència atrevida, vital, agosarada i trencadora, el món va emmudir i jo, en certa manera em vaig quedar òrfena.

<<M'estic morint>>. M'ho va confessar quan tot just havíem acabat d'escriure *Quartet ponentí*, a quatre mans amb els companys Francesc Pané i Rosa

Fabregat. Vaig voler treure-li ferro. Càncer. Em va demanar que m'apropés. <<Apropa't i para l'orella>>. Càncer, em va repetir, tibant les dues síl·labes. Tocat i enfonsat. Com verbalitzant una mena de ritus iniciàtic. Els ulls commovedors de l'Hisop, el nen d'una de les seves darreres novel·les, entestat en el seu desig més gran. Poder veure la mar des de terra endins.

<<I tu què hi veus, aquí?>>. Va assenyalar la paret on clavades amb claus de ferro, hi penjaven vuit

culleres de fusta.

Em vaig quedar muda. No sabia pas què respondre. Què havia de respondre-li? Pensa... pensa!. Alguna cosa original se t'acudirà... pensa, pensa, vinga... ràpid! El món complex de l'amic Viladot em va fer caure en el parany i vaig respondre amb un manyoc de frases entretallades. Potser una al·legoria de la gana que es patia durant la guerra? O tal vegada un simbolisme de la vida

rural? I llavors, va tornar a posar aquella expressió que enyoro dia sí dia també. Un somriure innocent. Balsàmic. <<Doncs saps que hi veig jo, Marta?>> Ho hauria encertat? Em va posar una mà a l'espatlla i em va dir. <<Doncs vuit culleres de fusta!>>. La senzillesa. La fragilitat. La bellesa de la naturalitat. La màgia de l'enginy. Fidel a un mateix. Sense lligams ni complexos. Lliure. Com un cavall salvatge.

Marta Alòs, escriptora

La vídua de Guillem Viladot, Montserrat Felip, amb els altres tres autors del llibre *Quartet ponentí*, Rosa Fabregat, Marta Alòs i Francesc Pané, quan van venir a presentar-lo a Agramunt l'any 2000.

La música de les paraules

En Guillem va manifestar diverses vegades la seva frustració per no haver estat capaç de dominar, mínimament, algun instrument musical. Havia anat a classe, com ell mateix explica en el text "La solfa", amb el Nando el carreter, però les ànsies de "rostolls plens de juny i de tarda" van frustrar les seves expectatives musicals.

Però, realment va fracassar? En tota la tirallonga de qualificatius del que ha estat ornat en Guillem (poeta visual, escultor, poeta plàstic, escriptor...) segur que no hi podríem afegir "i músic"? Vegem què diu en Jaume Cabré en el llibre "El sentit de la ficció":

"El prosista també pot prendre's el devenir del text com un devenir musical. Podem fer-ne la prova llegint en veu alta textos diferents. Sovint ens trobem amb textos secs, durs d'oïda, que es limiten a explicar allò que l'autor té intenció d'explicar. De tant en tant, també topem amb textos que expliquen el que l'autor vol que expliquin però que adquireixen valor per ells mateixos, perquè la sola manera com està construïda la cadència de les frases i la tria que s'ha fet de les paraules i de la seva sonoritat, ens converteixen el text en un plaer per ell mateix".

Segur que heu sentit alguna vegada una melodia que us ha produït esgarifances, que us ha eriçat el berriscol dels braços, o fins i tot us ha fet saltar alguna llàgrima. Això és perquè aquella melodia expressa uns sentiments amb els quals connectem.

I no heu tingut la mateixa experiència llegint un poema o un text determinat? Segur que sí, i és que la literatura persegueix els mateixos objectius que la música: suscitar una experiència estètica en l'oïdor de la mateixa manera que ho pot fer la literatura amb

el lector. Podríem dir, doncs, que la literatura és l'art que, en lloc de violins o trompetes, utilitza la paraula com a instrument.

Jo vaig llegir *Memòria de Riella* quan tenia 14 o 15 anys. Alguns dels textos em van commoure profundament: "El germanet", "Els reis", "L'orfe"... A altres m'hi veia reflectit, com si aquell escriptor (encara no sabia qui era) estigués parlant de mi, com en "Pa de pardal". Talment passa amb una vella cançó que escoltes una vegada i una altra, cada cop que em cau el llibre a les mans m'hi torno a enganxar. Ara em penedeixo de no haver-li-ho dit mai.

L'any passat hi va haver un intens debat, arran de la concessió del premi Nobel de literatura a Bob Dylan, sobre si la música pot arribar a considerar-se un gènere literari com a tal. De la mateixa manera, podríem debatre si determinats textos, per ells mateixos, s'emmarcarien també com a expressió musical.

Qui sap, potser un dia algunes obres de Viladot són mereixedores d'una nominació als Grammy. Llavors, des d'allà on sigui, el Nando el carreter se sentirà orgullós del seu antic alumne que va saber transmetre la musicalitat dels "rostolls plens de juny i de tarda".

Ricard Bertran Puigpinós

Pròxims actes del Centenari

18 de febrer

- 6 de la tarda. Primera sessió del **Club de Lectura**. *Guillem Viladot a Temps d'Estrena*. Coordinació per Teresa Ibars. Biblioteca pública de Lleida.

10 de març

- 2/4 de 8 tarda. **Taula rodona**. *Cossos i Gènere* amb la presència d'artistes d'associacions feministes d'Agramunt. Edifici de Lo Pardal, Agramunt.

20 de març

- 9 del matí. **Ruta Viladotiana**. Caminada per espais de Riella amb l'empremta de Guillem Viladot. Organitzat pel Centre Excursionista Agramunt. La sortida serà a Cal Viladot, carrer Sió, d'Agramunt.

21 de març

- 8-9 del vespre. **Festival de Poesia** a Lleida. *Recuperem la realitat. Homenatge a Guillem Viladot*. Teatre de l'Escorxador de Lleida.

26 de març

- 7 tarda. **Presentació del llibre** *El silenci de l'angle*. Guillem Viladot o el desfici pel jo per l'autora Teresa Ibars. Biblioteca municipal Guillem Viladot d'Agramunt.

4 i 5 d'abril

- Dilluns a 2/4 de 5 tarda i dimarts a les 8 tarda. **Comentaris entorn la lectura** d'*Itineraris interiors* de Guillem Viladot dins dels dos grups del Club de Lectura local. Biblioteca municipal Guillem Viladot d'Agramunt.

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA CORRALER

FERRERIA CARRE
Tel: 973 390 734
E-mail: info@carre.com
www.carre.com
AGRAMUNT ESQU
C/IBARZ

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart: anhels de llibertat

10 octubre 2021 / 6 març 2022

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

JOSE BONELL

"El gran banquet"

20 febrer 2022 / 26 juny 2022

Fes-te Amic de l'Espai per només 30€ l'any

El vostre suport és clau
per preservar l'obra de Guinovart

Protectors Fundació:

Sr. Joan Uriach Marsal

MAS BLANCH I JOVE

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchijove.com

Recull d'imatges seleccionades entre les que els nostres lectors han penjat a Instagram amb l'etiqueta #revistasio

@joseprovirat

@julibonillo

@_arerom

@materesa7817

@jofiguerati

@escatixcs

@materesa7817

@montserrat_munt

Darreres sessions de l'Aula

El dimecres 26 de gener del 2022 a les 5 de la tarda, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula, a la Sala del Teatre del Casal. Complia totes les mesures de prevenció i seguretat que estableix l'Ajuntament d'Agramunt. La classe va anar a càrrec de la **Sra. Marta Llobera**, amb el tema: **Envelliment i caigudes**.

Marta Llobera durant la seva intervenció.

Marta Llobera és fisioterapeuta i treballa als equips PÀDES de Gestió de Serveis Sanitaris (Hospital Universitari Sta. Maria de Lleida), des de fa 25 anys. Ha estat monitora dinamitzadora de grups de gimnàstica de la 3ª edat. Té estudis de Postgrau en "Gerontologia i Geriatria", "Fisioteràpia en Geriatria", "Fisioteràpia Respiratòria", "Fisioteràpia en Atenció Primària i "Salut Comunitària" i "Fisioteràpia en Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica". Practica la docència en diversos àmbits relacionats amb el tema dels seus estudis.

L'objectiu d'aquesta classe va ser conscienciar del risc de caigudes associat al procés d'envellir, les conseqüències d'aquestes (una caiguda sempre té conseqüències) i les mesures preventives que cal tenir en compte. Va comentar que les caigudes són sempre involuntàries i van associades a l'envelliment i per les conseqüències físiques i psicològiques que comporten es consideren un problema de salut pública a nivell mundial. Ens va explicar que l'envelliment és una etapa més en el cicle vital de la persona, i té efectes en la manera de caminar que predisposen a patir caigudes. Més d'un 30% de la població major de 65 anys, cau al llarg de l'any; i d'aquests, la meitat tornarà a caure durant el mateix

any, i és que patir una caiguda duplica les possibilitats de tornar a caure. En un 95% dels casos, la caiguda és la causa de la fractura de maluc, tan habitual en l'ancià. En resum, una caiguda sempre comporta conseqüències, però tenim la sort que les podem prevenir.

El dimecres 2 de febrer del 2022 a les 5 de la tarda, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula, a la Sala del Teatre del Casal. La classe va anar a càrrec del **Sr. Joan M. Minguet Batllori**, amb el tema: **Joan Miró, la revolta permanent**.

Joan M. Minguet és Doctor en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Professor d'Art Contemporani i de Teoria del Cinema a la Universitat Autònoma de Barcelona (1993-2019). Ha estat President de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (2010-2016). Ha publicat més de trenta llibres i ha participat en més de quinze exposicions sobre temes relacionats amb l'estudi de la cultura visual contemporània. Especialista en l'obra de Joan Miró i Salvador Dalí i en les relacions de les avantguardes artístiques amb la cultura de masses.

El ponent ens va mostrar que l'obra de Joan Miró segueix viva i encara interroga els nostres temps i és un dels referents de les primeres avantguardes de segle XX que es resisteix a ser col·locat en el mausoleu de la història de l'art, aquell lloc en el qual la creació perd tota possibilitat de conflicte. Miró va deixar traços d'indisciplina al llarg de la seva trajectòria. Ja en els seus inicis la disciplina, l'aprenentatge, es converteix per a ell en una captivitat de què començarà a

Joan M. Minguet durant la classe sobre Joan Miró.

ANNA MARTÍN

Xerrada d'Assumpta Montellà sobre "115 dies a l'Ebre, el sacrifici d'una lleva".

alliberar-se a l'arribar a París. Un cop allí Miró desplegarà un singular recorregut en què l'ordre artístic i cultural és sempre qüestionat. La seva pintura es converteix en un conflicte i els seus personatges mantenen una pugna entre realitat i representació; i la seva obra s'expandeix cap a la societat amb la seva prolífica tasca en el camp de l'obra pública, els cartells entesos com grafitis urbans... Que ens agradi la seva obra o la trobem massa fàcil és irrellevant. La classe va despertar un gran interès entre els alumnes i la va cloure un torn de preguntes molt interessant que ens va permetre aprofundir més en l'obra de Joan Miró.

El dimecres 9 de febrer del 2022 a les 5 de la tarda, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula. La classe va anar a càrrec de la **Sra. Assumpta Montellà**, amb el tema: **115 dies a l'Ebre, el sacrifici d'una lleva**.

Assumpta Montellà és llicenciada en Història Contempo-

rània, diplomada en Antropologia Històrica i escriptora de llibres d'assaig històric com *La Maternitat d'Elna*, *El Setè Camió*, *115 dies a l'Ebre*, etc. En una activitat anomenada "Itineraris amb l'autora" coordina i realitza sortides històriques amb col·lectius interessats en conèixer el lloc on van succeir els fets històrics que explica en els seus llibres. És assessora de versions cinematogràfiques i teatrals en temàtica històrica i dels seus llibres. Actualment treballa en un projecte sobre el 75 aniversari del Desembarcament de Normandia i el paper dels soldats republicans. En la seva classe ens va explicar de forma molt documentada els fets més importants de la Guerra Civil de l'any 1938 quan l'exèrcit de Franco va entrar a Catalunya deixant-la aïllada de les altres zones republicanes. És aleshores quan Juan Negrín, primer ministre de la II República, vol capgirar la tendència de batalles perdudes fins aleshores, fent una contraofensiva arriscada i ambiciosa. Una batalla travessant el riu Ebre entre Xerta, Móra d'Ebre, Ascó, Riba-roja i Mequinensa per sorprendre Franco, que està assetjant València. Per fer-ho, necessita tot el capital humà per bastir un exèrcit capaç de plantar cara, fins i tot aprofitant els soldats més joves, nois de 17 i 18 anys. Seria la Lleva del Biberó, anomenats així per la Ministra de Sanitat, Frederica Montseny, que els va veure massa joves per anar al front: "on aneu amb aquesta canalla...no veieu que encara poden prendre el biberó?". Així naixia el mite. La batalla de l'Ebre acabaria sent la més decisiva i sagnant de tota la Guerra Civil espanyola.

Properes activitats:

Dimecres 2 de març. Classe a càrrec del Sr. Jordi Galves (professor de Literatura i Història. Escriptor). Tema: "*Dones de la nostra història*".

Dimecres 16 de març. Classe a càrrec del Sr. Xavier Palau Molins (Llicenciat en Farmàcia. Màster en Astronomia i Astrofísica). Tema: "*Què en sabem de les estrelles?*".

La Junta Directiva

Llibreria # Papereria
Quiosc # Regals

Plaça del Pou, 2
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 390 425
llibrerialespiga@gmail.com

40 anys
l'espiga
llibreria papereria

40 anys

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406

vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís.

Av. La Consolació 92
(Pol. Ind. La Consolació)
25300 Tàrragona

Segueix la nostra activitat

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM Diumenge

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Recaptació de l'escala en hi-fi

L'Escala en Hi-fi va anar molt bé, i hem pogut fer un donatiu de 4.800 euros.

Es dies 5, 6, 7 i 8 del mes de desembre de l'any passat, el grup de l'Escala en Hi-fi i la Junta de l'Associació de Dones Esbarjo, vam representar, una vegada més, l'escala en Hi-Fi per recaptar fons per a La Marató de TV3, dedicada aquesta edició a la investigació i recerca en el camp de les malalties mentals.

Això després de dubtes, reunions i ànims que ens anàvem donant mútuament, tot preguntant-nos si finalment es po-

dria fer. La sisena onada de la Covid-19 començava a agafar embranzida, i ens va afectar. Confinaments entre la gent que no podia assajar, algú que no va poder actuar... Pel que fa al nostre públic, més d'un es va quedar a casa, ja sigui per ser positiu, contacte o per por d'encomanar-se.

Vam canviar el format tradicional per adaptar-nos a les mesures del moment, sense mitja part i amb un repertori una mica més curt.

Amb tot, l'Escala en Hi-fi va anar molt bé, i hem pogut fer un donatiu de **4.800 euros**.

Cal agrair les col·laboracions rebudes de l'Ajuntament, els industrials i botiguers, Ràdio Sió, revista Sió, i de totes les persones que de manera altruïsta hem dedicat temps i voluntat per fer-ho possible.

Moltes gràcies a tots els que ens va venir a veure.

Aquest any 2022, més i millor.

La junta

bé i bo

cuinem x tu

Pollastres a l'Ast i Menjar Per Emportar

OBRIM TOTS ELS DIES

DE 10h a 14:30h

AGRAMUNT

Av. Marià Jolonch, 4

973 82 11 63

LLEIDA

C/ Torres de Sanui, 15

C/ Pi i Margall, 30

C/ Corts Catalanes, 12

C/ Humbert Torres, 18

www.beibo.cat

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

GRUCONSA

GRUPO CONSIST, S.A.

*Flexible solutions
for flexible packaging*

A GRUPO CONSIST, S.A.

Ens preparam per a un futur on no deixem de cercar solucions flexibles i adaptades a les necessitats dels clients.

Afrontem aquest futur des de l'optimisme, amb ganes, idees i joventut i també amb experiència, coneixement i cultura empresarial.

Tots som part d'aquesta empresa que ha unit i seguirà unint generacions. Aquest és el major actiu de la cadena de valor.

És moment d'avançar amb una marca que incorpora tots els nostres trets d'identitat i afronta el futur amb ganes de fer i ser.

Benvinguda,

GRUCONSA

El negoci no té cor

Si vols anar a una oficina, cal demanar cita prèvia. Si vols diners en efectiu, cal que tu mateix els treguis d'un caixer automàtic. El compte al qual està lligada la targeta és indispensable, però cal pagar per mantenir-lo, així com per a moltes de les gestions que hi fas. Els diners que tens al compte, ja no porten cap interès.

Si reculo a la infantesa, veig que a la vila només hi ha dues oficines bancàries, la del Banc Central, instal·lada a cal Jolonch, i la de la Caixa de Pensions, a l'edifici recent construït al carrer Sió. A casa nostra teníem una llibreta d'aquesta caixa, que es feia servir ben poc, ja que els rebuts de la Fecsa, l'Aliança i algun altre els venien a cobrar al domicili a començaments de mes, mentre els tributs municipals s'anaven a pagar directament a l'Ajuntament quan s'anunciava el període de cobrança mitjançant una crida a places i carrers. El Ramon de les Crides, primer, i el Pau Missoia, més cap aquí, eren els encarregats de proclamar-ho amb veu potent als quatre vents després de fer sonar el cornetí.

Quan els pares havien fet algun estalvi, cosa que en una casa modesta de set persones era més aviat un miracle, anaven a dipositar-lo a la Caixa, on els empleats de torn consignaven a mà l'ingrés en una cartilla. Si es donava el cas que s'havia de treure algunes pessetes, també s'anava a l'entitat bancària on et lliuraven el que demanaves i es restava de l'import total de la cartilla, que era el document que donava fe dels diners guardats. Les oficines bancàries obrien de dilluns a dissabte. A començaments d'any, al saldo de la llibreta hi sumaven els interessos dels

diners reportats durant l'any anterior. Tot i que la llibreta era gratuïta, moltes famílies de la vila, no en tenien ni la necessitaven i, si posseïen algun caleró, el guardaven davall d'una rajola, com es deia vulgarment.

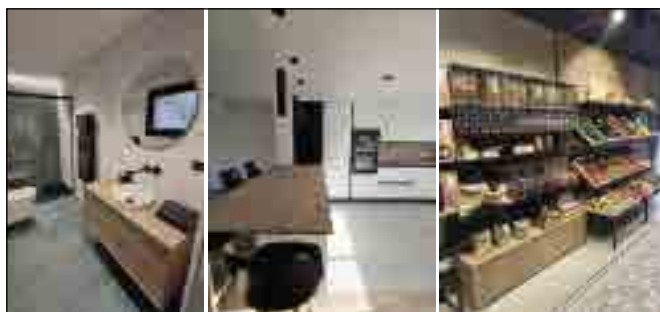
Van passar els anys, i les coses van canviar. Les sucursals d'entitats al nostre poble i a tot arreu es van anar multiplicant i, de dos, van passar a ser tres, quatre, cinc i més. Fins i tot la Caixa va tenir dues oficines. I les cartilles esdevingueren indispensables perquè tant les despeses de la majoria de les llars com els ingressos dels treballadors ja no es feren al comptat sinó mitjançant els bancs i caixes. Unes entitats que per Sant Jordi ens regalaven llibres si hi feies alguna imposició, i que concedien crèdits als assalariats sense mirar-s'hi gaire.

Però van passar més anys i va venir la crisi financera que comportà la concentració bancària amb la supressió de les caixes que eren unes entitats que ajudaven la cultura, les entitats socials i el territori. Així per exemple, la Caixa de Pensions, que mantenia l'única biblioteca de la vila, va tancar-la i les ajudes per organitzar actes culturals es veieren reduïdes si no anul·lades. Moltes de les sucursals també es van anar tancant per la desaparició o duplicació en la concentració bancària.

Avui, amb la irrupció de les targetes de plàstic, d'in-

ternet, dels ordinadors, dels mòbils i la connexió *on line*, els pocs bancs que s'han quedat el pastís pretenen que cada vegada més treballlem des de casa i per això redueixen oficines i personal que atén el client. Si vols anar a una oficina, cal demanar cita prèvia. Si vols diners en efectiu, cal que tu mateix els treguis d'un caixer automàtic. El compte al qual està lligada la targeta és indispensable, però cal pagar per mantenir-lo, així com per a moltes de les gestions que hi fas. Els diners que tens al compte, ja no porten cap interès. Per viure en la nostra societat, tenir un compte bancari ha esdevingut una qüestió ineludible, perquè es necessita per ingressar el sou del treball o la pensió i per pagar tots els rebuts. Els bancs, a l'empara del govern de torn, s'han convertit en entitats que promouen el negoci, el seu negoci. I no tenen amic ni parent. Si convé desnonar una família d'un pis seu, la fan desnonar. Si convé reduir personal amb l'excusa que han tancat entitats perquè s'han fusionat amb un altre banc, prejubilien els de més edat. Si un caixer automàtic en un poble petit té poc ús, el suprimeixen. I així anar fent...

Com cantava el síndic Baun al *Retaula del flautista*: "el negoci no té cor, / el negoci no té entranyes. / Ara manen les finances, / ara mana qui té l'or." ■

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivainteriors.com
 📷 @perspectivainteriors

Margarita moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

tendals Sangrà

Tendals fusta · Carpas · Pergoles · Tendals corc
 Portes plàstic · Cortines industrials · Telesera · Cortines
 Persiana · Mosqueteres · Retolats · Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

Av. de Sant Joan, 11 25310 Agramunt (Lleida)
 07000 TARRAGONA (Lleida)

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

El falcó pelegrí

A mitjans del segle passat va patir una forta davallada per culpa de l'increment agressiu dels pesticides escampats pels camps per la pagesia. Però a partir de la prohibició d'aquests productes malèvols i a començament d'aquest segle es nota un augment significatiu d'efectius.

El falcó pelegrí potser és el millor caçador aeri, el qual sol ser emprat en falconeria al nostre país des de l'antigor. És més gros que un colom ja que mesura entre 34 i 50 cm de llargària, i té una envergadura que va de 80 a 150 cm i un pes que oscil·la entre mig quilo i un quilo i mig; el podem reconèixer per les seves ales llargues i punxegudes; té el plomatge superior de color gris tirant a blau i la part inferior de color blau o d'ocre ratllat transversalment de negre, amb un característic dibuix d'un ampli bigoti. El crit estrident se sent de lluny i, a vegades, recorda més un ànec que un rapinyaire. En alguns llocs li diuen esparver blau.

És més o menys present a tots els continents, fora de la regió antàrtica, i al nostre territori té caràcter de sedentari, i es distribueix, sobretot, pel Prepirineu i les serres del li-

toral, malgrat això, escasseja al Pirineu, i és molt difícil de trobar-lo a les planes de Lleida i de la Catalunya interior, on troba a faltar les grans cingleres per poder-hi niar.

A mitjans del segle passat va patir una forta davallada per culpa de l'increment agressiu dels pesticides escampats pels camps per la pagesia. Però a partir de la prohibició d'aquests productes malèvols i a començament d'aquest segle es nota un augment significatiu d'efectius.

El falcó era sovint objecte de presents entre els reis catalans. Alguns falcons rebien un nom propi. Es compraven a l'Europa central i del nord, a Xipre, a Tunis o a Turquia, Eren famosos els de Romania. Un dels més apreciats era el falcó pelegrí de difícil adquisició i costosíssim de mantenir. Se solia pintar els alts personatges amb un falcó a les mans.

El falcó mostatxut ateny de 30 a 35 m presenta les parts superiors de color negre pissarrenc, les galtes i una franja negra vertical a sota de cada ull són negres i la gola i les parts laterals del coll són blanques. Té el pit i els flancs amb ratlles verticals negrenques, i el ventre i les parts més inferiors d'un marró rogenic molt viu. El bec és blavenc amb la punta més fosca, la cera, el cercle orbital i les potes són d'un groc viu a tot Europa i al centre

S'alimenta d'espiadimonis, coleòpters grossos, d'orenetes etc. Fa la posta en nius abandonats de garsa, gaig, cornella, preferentment prop d'algun pantà, riu o llac. Habita tot Europa i al centre i nord d'Àsia i d'Àfrica; durant l'estiu nia a Catalunya continental i passa en migració per les Balears.

El falcó negre d'uns 35 a 50 cm que presenta les parts superiors de color gris pissarrenc, el damunt del cap, les galtes i una franja ampla i vertical a sota de cada ull són negres, la gola i les parts laterals del coll són blanques, el pit és blanc rogenic i grisenc amb franges negres molt estretes. El bec és gris blavenc fosc amb la punta negra i la base i la cera d'un color groc verdós i el cercle orbital i les potes són d'un groc viu.

La femella és de tons més foscos i força més grossa que el mascle. S'alimenten d'ocells petits o mitjans, ratolins, esquiroles i fins i tot de llebres i conills. ■

El Jovent teixim el fil roig del combat a Agramunt

Campanya rere campanya, el Jovent ens hem mobilitzat amb les banderes de la independència, el feminisme, i l'ecologisme.

Hem reivindicat el caràcter i l'orgull rural del nostre territori, en un moment crític per a les futures generacions de les terres de Ponent.

El desembre del passat any 2020 s'escollia la nova Permanent Local del Jovent Republicà d'Agramunt. Després d'un any, ens fa especial il·lusió compartir amb tots vosaltres les diverses activitats que hem realitzat, per tal de traslladar els nostres interessos, lluites i objectius als agramuntins i agramuntines, i per animar tothom que ho vulgui a sumar-se al fil roig del combat.

L'any 2021 començava marcat per una pandèmia que, lluny d'acabar, havia agreujat encara més les condicions de vida de la majoria de la població mundial. I a Agramunt, aquesta crisi també havia arribat. El comerç local d'arreu es troba greument amenaçat per

una progressiva precarització del mercat. Com a resposta, el Jovent vam creure necessari prendre partit reivindicant el valor del petit comerç i de proximitat. Es van repartir octavetes, es van enganxar cartells i es van penjar pancartes animant els agramuntins a contribuir a la supervivència de les botigues dels seus conciutadans. En la mateixa línia, els Reis d'Orient ens van encarregar al Jovent la tasca de repartir carbó a aquells que s'havien comportat malament amb impunitat. Així doncs, carregats amb sacs, vam repartir carbó a les principals sucursals bancàries d'Agramunt.

La repressió de l'Estat espanyol també va arribar a Agramunt. El dia 22 de gener de 2021, ens vam sumar al comunicat conjunt amb l'Acord Municipal d'Esquerra, en contra de la sentència del TSJC, que condemnava a l'ex-alcaldede d'Agramunt i Conseller del Govern de la Generalitat, Bernat Solé. Aquesta onada repressiva traspasa els límits de l'esfera política. El Jovent hem estat partícips i protagonistes de les mobilitzacions, capdals durant tot el procés d'independència, i la repressió ens ha tocat molt de prop. Sovint, les causes judicials contra activistes joves han estat silenciades pels mitjans. És per això que ens vam involucrar a la campanya #PolAbsolució, una

iniciativa sorgida arran de la detenció i persecució judicial que va patir un jove independentista de Mataró.

Campanya rere campanya, el Jovent ens hem mobilitzat amb les banderes de la independència, el feminisme, i l'ecologisme. Com cada any, hem reivindicat les dates clau del nostre país: el Primer de Maig, com a dia Internacional dels Treballadors; Sant Joan, diada dels Països Catalans; l'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, i el Primer d'Octubre, commemorant la celebració del Referèndum d'Autodeterminació. D'altra banda, volem agrair a l'Institut Ribera del Sió per obrir les seves aules al feminisme i prendre partit en la responsabilitat social. A més, hem reivindicat el caràcter i l'orgull rural del nostre territori, en un moment crític per a les futures generacions de les terres de Ponent.

Per posar al centre de l'agenda política aquestes lluites, vam iniciar la nostra participació en la revista municipal. Des de llavors, hem escrit alguns articles presentant-nos i compartint pensaments i aspiracions per assolir una societat més justa, des del municipalisme fins a l'internacionalisme. És per això, que volem agrair a la redacció de la Revista Sió per l'acollida i per molts anys més de premsa local i llibertat d'expressió. ■

#Soc de poble

Ser de poble és una manera d'entendre la vida, de relacionar-se amb les persones, de gaudir del paisatge, de conèixer les misèries i les grandeses dels veïns i veïnes, de néixer i de morir amb un entorn conegut, de sortir a comprar el pa i tornar al cap de dues hores fent poble als carrers i places, d'avorrir-se a l'hivern i de Festa Major amb lletres grosses, que sap la vida i miracles de cada una de les persones que conformen la comunitat i no se n'amaga.

Viure en un poble ha guanyat valor en els darrers temps després de dècades sense prestigi ni orgull. Més encara en temps de pandèmia on el treball a distància s'ha descobert com una alternativa plausible per evitar mals majors.

Viure en un petit poble ha acabat sent un signe veritable de qualitat de vida, per la tranquil·litat, pel reconeixement de la identitat personal, pel tracte humà en el dia a dia, per l'accés als serveis més bàsics i per la pau que s'hi respira en sentir cantar els pardals com a banda sonora d'un matí qualsevol.

La vida individualista que ha anat gestant un capitalisme rampant que no té aturador i ens està matant a pessics, sembla que en el poble es resisteix a

imposar-se de forma radical. Hi arriba més a poc a poc.

Després de la mort de fred d'en René Robert, fotògraf conegut i reconegut a París, en caure en una via pública molt concorreguda, el pensament immediat d'una persona de poble és el despro-

TERE ANYÉ

veïment d'humanitat dels ciutadans de les ciutats que durant nou hores han circulat per la vora d'una persona gran que ha caigut en ple hivern i no han estat prou sensibles al seu infortuni.

Només un sensesostre ha estat capaç d'avisar un cos de servei per intentar salvar un ciutadà que, com ell mateix, és al carrer sense aixopluc. L'empatia només ha sorgit en una persona abandonada al carrer, un dels que la societat ha deixat a la cuneta i viu al carrer sol perquè és pobre.

La següent reflexió és, això que va passar al fotògraf a París no li hauria pogut passar mai en un poble. Mai perquè en un poble les persones encara tenen un nom i un cognom, una identitat i un valor. I la gent de poble encara conserva la humanitat i la solidaritat que s'ha perdut a la resta del món urbanitzat.

El debat de la desertització del territori i les dificultats dels qui es resisteixen a marxar-ne ha arribat a la política, tard i de qualsevol manera, però ara en parlen i com a mínim se'n veu la gravetat de la realitat fins ara ignorada.

El pensament que m'aferra a creure que hi ha alguna cosa que podem salvar de la devastadora fama dels éssers humans, és la convicció de saber que en els petits nuclis on la identitat és un valor, encara es conserva la sensibilitat necessària per conviure en societat.

Tere Anyé Ros

Roig
 TORRÓ D'AGRAMUNT
 XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 | 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torrnsroig.com

Radical i lliure: per amor a l'art (Ramon Guixé en la memòria)

El dia 8 de gener, quan feia tot just una setmana de l'estrena del nou any, arribava la mala notícia de la mort, completament inesperada, de l'artista Ramon (Nomar) Guixé Cirera, només amb 51 anys.

“Que la memòria no et sigui massa fràgil
i et sàpiga donar contínuament a llum.
I que estimis i et deixis estimar,
que sovint és la lliçó més difícil d'aprendre.
I després, silenci.”

No li agradava autodenominar-se artista, però va formar-se com a tal a les escoles d'Art de Tàrraga i Vic i també realitzà una estada a Cuba, que l'influí personalment i professionalment. Present en múltiples esdeveniments vinculats a la cultura i l'art a la Segarra i l'Urgell dels darrers trenta anys, desenvolupava la seva activitat al seu taller, als encontorns de Puigverd d'Agramunt. Inclassificable i interdisciplinari, potser fou en l'escultura (fos el treball del fang o de la pedra) on sentia més el batec de la matèria i l'ànima alliberada. Però també practicà la pintura, el gravat, la ceràmica i fou un artista d'acció, amb nombroses “performances”, sempre curulles de profunditat. La poesia visual, amb la ineludible referència del seu admirat Viladot, també formà part de la seva praxi. Ni la poesia, ni el simbolisme, així com un univèrs oníric i surrealista, li eren aliens.

Res era banal en ell, i encara li dec un comentari de la peça que més em va impressionar de l'exposició que va fer al Castell de Concabella l'any 2017, on exposava, embolicat en cel-lofana, el lliçó dels seus pares on havien nascut ell i els seus germans. Un lliçó de fusta amb aquells capçals de fullola

i decoració sinuosa que ens són tan familiars a les nostres cases de poble. Al centre de l'estructura, sense somier ni matalàs, un cúmul de llumins. El llumí com a catalitzador (i que a mi em fa por encendre) tingué una especial significació en la seva obra i fins i tot és el protagonista de la imatge corporativa del Celler Matallonga, que ell va dissenyar.

“Que arribi l'hivern a la primavera de la vida
I que recordis que tots parim pels ulls.”

Per esmentar, de manera incompleta, algunes de les seves obres o intervencions, fou co-autor, amb Serafina Balasch i Montse Guerrero de l'escultura “Les tres agulles”, ubicada als safareigs d'Agramunt per reivindicar-ne la recuperació o el fet que fou el comissari durant tres anys de les “Instal·lacions i interaccions” de la Sala Marsà de Tàrraga. Aquest any passat havia estat un dels artistes convidats (juntament amb Marta Pruna, Nacho Culleré o Noemí Palacios) al festival “Maldant la pedra”, consistent en intervenir les pedres del paisatge maldanenc. També va realitzar una performance a l'acte de commemoració dels 20 anys dels Amics de l'Arquitectura Popular, que va tenir lloc a principis d'agost a la pleta de Mont-roig. Va acabar l'any amb activitats com els tallers per nens realitzats al castell de Concabella i la seva ja habitual presència a la Fira d'Artistes de Tàrraga, que se celebra sempre a inicis de desembre.

El dissabte següent, 15 de gener, família i amics van acomiadar-lo al seu taller en una tarda de sol radiant, per bé que sota els rigors de les temperatures de l'hivern segarrenc. Les portes del taller eren obertes i hi penjaven els seus mòbils de fusta i les seves escultures de pedra semblaven engalanades i formades per a l'ocasió: “Viure és començar a morir. Ara que sóc mort, estic ple de vida”.

L'eix central de l'acte fou la “performance” que li dedicà un dels seus nebots, i que intitulada “Ramon, torna al món”, girava al voltant de la relació artística i vital del Ramon amb els quatre elements: el foc, com a l'únic que no ha estat contaminat per l'home i que fou materialitzat per la crema en directe d'una de les seves obres; la terra, l'aigua i la seva relació amb els pigments i finalment l'aire, poèticament representat per la seva bata de treball estesa a l'aire amb sengles enfilalls de plomes –sonava “El vol de l'home ocell” de Sangtraüt. I és que la música que sonava a cada moment estava íntimament lligada a la biografia del Ramon: la seva passió pels AC/DC va plasmar-se en “Hell's bells”, la intensi-

tat i el dolor de la terra en “Hurt” de Johnny Cash (“*I focus on the pain, the only thing that’s real...*”), mentre la fluïdesa de l’aigua fent esclatar el color feia reviure el seu idil·li amb Cuba amb el so de Compay Segundo. També vam ballar amb Chavela Vargas “*El último trago*”, com abans havíem recordat, amb “*Las simples cosas*” que “*Uno siempre vuelve a aquellos lugares donde amó la vida*”.

El Ramon tenia vuit germans, que coincidien a afirmar que contràriament al seu caràcter expansiu i tan amorós amb els amics, semblava una persona de tarannà esquerp amb la família (“en realitat una cuirassa per protegir-nos”, deia el seu germà petit), menys amb els seus nebots (en tenia una vintena!), amb els qui sempre s’havia mostrat proper –“Jo, amb els petits!”:

“Sigues només un infant que fa escarbots
Mantingues la teva innocència lluny de l’abast dels adults...”.

Aquell dissabte de comiat vaig ser una de tants que vam recórrer al micròfon obert per dedicar-li unes paraules i vaig mirar de condensar en tres conceptes alguns dels aspectes essencials del Ramon, que ens poguessin ressonar a tots els qui el coneixíem i estimàvem: en primer lloc, la seva

radicalitat –la de qui va fins a l’arrel de les coses i mai no es queda a la superfície; en segon lloc, la seva relació tan íntima i sensual amb la terra dura de la Ribera del Sió: el riu migrat i secaner que com un sinuós cordó umbilical acompanyava la cadència dels seus afectes i geografia sentimental –Agramunt com a referència (Viladot, Guinovart), Puigverd (la matriu), la Pleta de Mont-roig i els Amics de l’Arquitectura Popular, les Pallargues i les Trobades d’Artistes (el Josep Mora en el record indeleble, també traspassat massa aviat), Concabella i el seu castell com a espai expositiu i seguiríem el curs del riu per trobar altres artistes i ramificacions, fins a Cervera i l’Artdakí i encara més enllà...

I finalment, el tercer aspecte que vaig voler destacar de la seva persona fou la seva opció (també radical) per la llibertat, però no com un fet gratuït, banal o circumstancial, sinó com a forma de vida conscient i l’assumpció de la qual implica sovint uns costos (personals, professionals, emocionals...) que la majoria no estem disposats a pagar. Ell era més valent que nosaltres però això mai no va fer que s’atorgués una superioritat moral sobre ningú. Més aviat ens acollia, sempre amorosament, en la nostra feblesa.

“I que no et venguis mai per una droga de tranquil·litat
Per una punyalada amable
Per una tendra esgarrapada als llavis...”

Vaig anar a veure’l a l’agost i recordar aquella visita em dona un cert conhort, però sempre quedarà aquella última conversa: “Procura mantindre algun desig incomplert...”.

Que no siguis com tota aquesta gent
Que fa la veu trista per telèfon
Que si plores notis que el torrent de llàgrimes et neteja
Que si te’n vas, sentis a dir-te:
“Quan me mori enyoraré enyorar-te”.*

(*Fragments de “Nina de Miraguano”, de Pau Riba)

Maria Garganté Llanes

Una anècdota... i el que segueix

Un dia, ja fa uns quants anys, em va venir a veure al taller un empresari agrumuntí, per motius que ara no venen al cas. Vam estar enraonant potser dues o tres hores llargues al bell mig del carrer i tot d'una em diu: «escolta». I ens quedem tots dos escoltant. Jo li contesto: «no sento res». I sense donar-hi més importància vam continuar parlant fins que al cap d'una bona estona em tornà a dir que escoltés, i jo li vaig repetir, ja una mica estranyat, que no sentia res. Tot i la meva estranyesa vam continuar de nou amb la conversa sense entrar en el detall del que s'havia d'escoltar, però després, passada una altra bona estona, em torna a dir: «escolta». I aleshores jo, ja amb la mosca al nas, vaig contestar: «escolta tu, tota l'estona que em dius que escolti i jo no he sentit res en cap moment». És aleshores quan ell em digué: «precisament això era el que volia que t'adonessis; no se sent res. Portem més de dues hores al mig del carrer d'un polígon industrial, no ha passat gairebé ningú i no se sent cap soroll de cap de les empreses d'aquest polígon. No hi ha activitat i tots els polígons de Catalunya estan igual».

Això passava l'any 2008, eren moments de crisi financera mundial profunda i de molta incertesa, aquell any i els quatre o cinc posteriors van tancar moltes empreses i molta gent es va quedar sense feina, arruïnada

i de retruc molts també sense habitatge per no poder pagar les hipoteques, sense poder comprar menjar en massa casos, i moltes famílies, que fins aquell moment havien fet una vida normal, havien d'anar a cercar menjar als menjadors socials o a Càritas.

Va ser en aquest moments tan difícils i durs per moltes famílies que el Parlament de Catalunya, presidit per l'Ernest Benach d'ERC i amb el benentès de tota la mesa, va aprovar d'enviar els funcionaris de 60 anys cap a casa i continuar pagant-los durant cinc anys (fins arribar a l'edat de la jubilació) tots els seus grans salaris (que ara suposen 1,7 milions d'euros anuals a part Seguretat Social), tot acumulant triennis i quinquennis, i amb una elevada cotització a la Seguretat Social perquè el dia de demà poguessin tenir una molt bona jubilació; i tot això sense haver de tornar a la feina ni un dia mes.

Al meu entendre del que es tractava era de repartir uns diners i bones prebendes entre aquells professionals del Parlament que estaven al cas del que passava dins la casa i que podien posar en entredit, si s'ho proposaven, la gestió i els privilegis de la classe política "professional" i les seves grans retribucions totalment desproporcionades i injustificades en la majoria dels casos; especialment si tenim en compte el resultat final de la feina. La millor manera d'evitar-ho era repartir la menjadora; d'aquesta manera tots contents i callats, i qui dia passa, any empeny, que en aquesta feina no es demanen resultats cada setmana, com faria una empresa qualsevol; només cal disfressar una mica la realitat i passar una revàlida cada quatre anys. Ras i curt, els que tenen l'encàrrec de la ciutadania de gestionar el bé comú, d'empatia amb les famílies que ho passen malament, cap ni una.

Potser sempre ha estat igual, no ho sé; jo em pensava que no, o almenys no tant; però, de resultes del procés polític català que no vam poder culminar l'1 d'octubre del 2017 i de la seva mala gestió posterior amb les lluites bizantines per les quotes de poder i cadires entre els mateixos partits independentistes, s'ha posat de manifest tot un seguit de misèries de la classe política catalana; una d'elles, sense cap mena de dubte, és que els diners i els privilegis els uneixen més que totes les ideologies.

Pensem-hi, perquè aquest afer de les llicències per edat del Parlament de Catalunya no és una qüestió menor. Tot i així els nostres representants polítics l'han

mantingut amagat i en silenci durant més de catorze anys, fins que una periodista ho ha destapat, després que el mateix Parlament li hagués posat traves i dificultats a l'accés de la informació durant més de vuit mesos. No es fàcil mantenir en secret durant tants anys una barbaritat d'aquesta índole, però pel que es veu, tots fermes: amb les coses del menjar no s'hi juga! Pensem-hi, perquè tot i ser un escàndol majúscul tot just fa quatre dies que s'ha fet públic i ja gairebé no se'n parla. Pensem-hi també perquè durant la pandèmia els nostres representants polítics i especialment els de més alt rang continuen cobrant tota la retribució, dietes i desplaçaments fins i tot els dies que es queden a casa, si les restriccions no els permeten desplaçar-se al lloc de la suposada feina. No ho dic jo això ni m'ho invento, així mateix ho va denunciar de nou no fa gaires dies un diputat de la CUP del Parlament.

La democràcia hauria de tenir més eines per defensar-se dels seus depredadors, tant dels que l'ataquen des de fora, aprofitant precisament els seus propis mecanismes de llibertat, com els que des de dins la malmeten en benefici propi. Un mecanisme de defensa

pròpia de la democràcia podria ser (només per posar un exemple que se m'acut) que ara que s'ha destapat aquest afer de les llicències, tots els actuals càrrecs polítics i diputats haguessin de marxar cap a casa, es dissolgués de manera automàtica la cambra i es convoquessin eleccions de nou amb el requisit que cap de les persones que ha estat al Parlament i al Govern durant els 14 anys que ha durat aquesta pràctica ignominiosa no es pogués presentar mai més a unes eleccions. Crec que seria una bona manera de fer net, oi?

Pensem-hi perquè, com diu el sociòleg Salvador Cardús en un article, la independència també s'haurà de fer en contra del pitjor de nosaltres mateixos.

Jordi Padullés i Serra

PD: He escrit entre cometes "professional" al referir-me a la classe política, i ho faig perquè no voldria posar al mateix sac alcaldes i regidors de poblacions petites i mitjanes que tenen tot el meu reconeixement i que viuen una problemàtica que no té res a veure amb el que dic en l'escrit.

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

El CD on surt la Melindrosa.

La Melindrosa

20 anys de l'enregistrament de La Banda del Sió

La Melindrosa, també amb altres títols, és una cançó popular catalana força típica que ha estat recollida en indrets prou variats de la geografia. No és de les cançons més conegudes, tot i que la seva temàtica i música encaixen força bé per a fruir-ne a qualsevol època.

Volem recordar, i d'aquí aquest article, que ara fa 20 anys de la gravació d'aquesta peça per part del grup local La Banda del Sió, en motiu de la seva participació al Tradicionàrius 2002. L'actuació del grup es va produir al Centre Artesà Tradicionari de Gràcia el 15 de febrer de 2002, i posteriorment hi vam tornar per fer l'enregistrament d'una peça, a l'igual que tots els grups que participaven al festival. Cal dir que la nostra actuació s'emmarcava en una nit temàtica sobre les terres de Lleida, tot fent cartell amb d'altres grups de la demarcació.

La peça escollida va ser una versió de la Melindrosa recollida a Agramunt el dia 20 d'agost de 1929 per a l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. La va cantar Maria Marimon de la qual també surt una fotografia a l'arxiu. Aquesta versió la vam recollir l'any 1994 de l'arxiu de l'OCPC juntament amb la trentena de cançons que Tomàs i Amades van recollir, i des del primer moment ens va agradar i la vam popularitzar en diverses formacions de música tradicional.

La Banda del Sió era una formació sorgida de l'escola municipal de música que va funcionar durant tres anys (2001-2003), després es va dissoldre i l'enregistrament d'aquesta peça és el que més recorda el tarannà del grup, el qual posava en escenari tonades i cançons populars poc conegudes, respectant la seva essència oferint-les amb una intencionada simplicitat.

De melindroses en rodolen unes quantes pel cançoner popular, tot i que no són molt conegudes. La que més es coneix i s'ha treballat en formacions de música tradicional és la versió agramuntina, degut sobretot a la divulgació que en van fer des d'Agramunt. És una de les versions més atractives melòdicament, amb aquest to menor que li dona un aire antic, tot i que cal considerar altres versions també molt interessants. El fet de fer bandera amb aquesta peça ens va dur també a fer-ne recerca per a més coneixement del tema, tant en el vessant melòdic com la part literària. Això ens ha dut a tenir a dia d'avui més d'una vintena de versions recollides en diversos llocs i reculls, gairebé totes inèdites amb lletra i la música.

La melindrosa és una cançó que parla d'una noia que es vol casar,

La Banda del Sió durant el cafè-concert de la festa major de 2002.

Maria Marimon Martí, la cantadora de la Melindrosa agramuntina el dia 20 d'agost de 1929. Foto feta el mateix dia del recull.

Comunicador audiovisual

Presentació de *Les Perseïdes* al Festival Internacional de Cinema de Xixón el 2019. D'esquerra a dreta: Bernat Manzano (productor executiu), Alberto Dexeus (codirector), Nora Sala-Pataua (actriu) i Ssoí Ramon (director de fotografia).

Moment del rodatge del videoclip *The Mentres - Mentides*, l'any 2018. D'esquerra a dreta: Jaume Santxes, Marc Montraveta, Marc Guanyabens, Ssoí Ramon i Arnau Abella.

cularitat de les posades en escena.

El Ssoí va néixer un matí de setembre de 1988, a l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida. Diu que estava previst que nasqués per la Fira del Torró, però es va avançar. Els seus pares són el Jordi Ramon i la Fàtima Puig. Encara que actualment viu a Barcelona, ell es considera d'Agramunt.

– **Quins estudis has fet?**

– Vaig cursar la primària, la secundària i el batxillerat als centres públics d'Agramunt. Després d'un intent d'una enginyeria tècnica i de fer un cicle formatiu de Grau Superior d'Audiovisuals i Espectacles, vaig fer la selectivitat de nou i em vaig graduar en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra.

– **On vas fer pràctiques?**

– Pel cicle formatiu vaig fer pràctiques a la *Barcelona World Race TV*. Era una productora que s'encarregava de donar productes acabats a diferents televisions sobre la cursa de vaixells que es feia durant tres mesos al voltant del món. Aquell mateix any, vaig poder gaudir d'una beca Erasmus i vaig estar dos mesos fent pràctiques a una empresa de Munic. Érem quatre estudiants de Barcelona, a la productora d'una artista cubana exiliada.

Quan vaig estudiar pel Grau en Comunicació Audiovisual, vaig fer les pràctiques a Apuntolaposo, al departament de

grafisme, i vaig encarregar-me de fer disseny i animacions en 2d per a un documental, així com algunes animacions senzilletes per a publicitat.

– **De què treballes?**

– Ara, i des de fa gairebé un any (de forma discontinua), treballo de director de fotografia a la sèrie *Crimis* de TV3. Dins del sector audiovisual, és bastant complex definir una trajectòria professional clara; és un sector on cal molt aprenentatge i anar passant per diferents feines per arribar a segons quines posicions. Per la meua experiència personal, l'inici d'una carrera acaba sent una mescla de feines ben dispars fins que hom aconsegueix especialitzar-se i establir-se.

La meua primera feina, que sense voler va acabar donant-me unes eines que em servien per a la feina actual, va ser al Grup Consist. Hi vaig treballar nou estius de tinter a les impressores. Allà vaig aprendre a tenir un ull ràpid veient passar les impressions a tota velocitat i vaig educar la vista per diferenciar les subtilitats dels colors i els tons.

Quan vaig estudiar audiovisuals, durant l'any acadèmic, una de les coses que et recalquen els professionals, i inclús des dels centres de formació, és que si vols treballar a sets de rodatge, sempre s'aprèn moltíssim més en un set de rodatge que en una escola. És similar als oficis artístics, que s'aprèn més "to-

Preparant la il·luminació durant el rodatge de *À procura da Estrela*, l'any 2021.

A la dreta, preparant la càmera per al rodatge de *Balandrau, Infern Glaçat*. Any 2020.

Cros dels jocs esportius escolars de Catalunya a Castelló d'Empúries, el febrer de 2000.

D'esquerra a dreta: Marta Canes, Aida Perucho, Sílvia Puigarnau, Roger Perucho, Ramon Andreu, Montse Canes, Meritxell Penella i Ssoí Ramon.

cant” que “escoltant”. Treballava d'auxiliar de producció per a publicitats nacionals i internacionals, algun curtmetratge i també vaig estar en una pel·lícula.

Després vaig repetir la tècnica, començant amb col·laboracions en curts i videoclips per introduir-me al món de l'equip de càmera, per passar de forma esporàdica a fer d'auxiliar de càmera en videoclips, publicitat i curtmetratges.

Un cop establert, vaig fer de tècnic de vídeo a la 1a temporada de la sèrie de TV3, *Les de l'hoquei*, i després vaig començar a fer d'auxiliar de càmera a *Crimis* i al *Joc de Cartes*. I després de fer d'auxiliar de càmera, he passat a fer de director de fotografia.

Cal afegir que des que vaig sortir de la universitat, també he estat compaginant-ho amb altres projectes i col·laboracions amb companys i amics on sí que feia de director de fotografia, tal i com faig ara professionalment.

– És complexa la teva feina?

– La feina de director de fotografia és molt especialitzada. S'ha de tenir uns coneixements sobre com funcionen les càmeres, les òptiques i com aquestes converteixen la llum en una imatge. També hi ha un fort component creatiu per tal d'il·luminar i enquadrar amb caràcter estètic que serveixi per ajudar la narració. És en aquesta combinació d'elements on hi ha la complexitat.

– Per a qui treballes? o ets autònom?

– Ara, estic treballant a Goroka, una de les productores que fan el programa *Crimis*. Quan s'acabi el rodatge d'aquest projecte, hauré de buscar un altre projecte, ja sigui amb aquesta productora o en una altra. Som assalariats, però amb unes dinàmiques com les de molts autònoms que s'han d'anar buscant els clients que són productores i directors.

– Què és el que més t'agrada d'aquestes feines?

– La combinació i l'equilibri entre una part molt tècnica (de coneixement de les diferents càmeres, les diferents òptiques, els diferents aparells de llum...) i una part molt creativa, de composició de quadres, de disseny de llums i color, de moviments de càmera... La barreja entre la tècnica i la creativitat és el que ho fa atractiu.

Una de les altres coses que m'encanten del sector audiovisual és que mai no saps on acabaràs. Ens dediquem a explicar històries i això ens permet conèixer de primera mà persones i entorns que, d'altra manera, no hagués conegut mai. Aquest aprenentatge vital també m'agrada.

◀ **A efectes pràctics, a mi m'agrada dir que els directors de fotografia som els encarregats de convertir en imatges les idees que hi ha al cap dels directors.**

Pintada de murals a la Festa Major d'Agramunt de l'any 1995. D'esquerra a dreta començant pel darrere: Sergi Llop, Ot Padullés, Ssoí Ramon, Víctor Puebla, Gerard Vall i Aleix Morell.

– **T'has de reciclar sovint?**
 – Sí. La part tècnica és innegable que obliga a un reciclatge continuat. Cada any surten nous models de càmera, noves llums, noves lents que et donen més possibilitats creatives; i convé estar al dia i alerta de les coses per si en algun moment et poden servir per a algun projecte concret. A banda, també cal un reciclatge del llenguatge propi audiovisual. Com a director de fotografia convé estar alerta del que fan els companys, de com ho fan i dels nous llenguatges que puguin aparèixer.

– **Vas ser en alguns capítols de *Joc de Cartes*?**

– Sí, a l'estiu del 2020 vaig estar fent la temporada d'estiu, i algun altre capítol de la

temporada regular. Vaig entrar al *Joc de Cartes* perquè l'altre auxiliar de càmera del programa havia estat company de la primera temporada de *Crims*. I com que havíem treballat bé i buscaven algú per a la nova temporada del *Joc de Cartes*, em va recomanar. Per mi, unir-me a aquest equip va ser com pujar a un tren en marxa. Quan hi vaig entrar, crec que portaven com tres o quatre temporades fent el mateix format. Érem un grup de gent més o menys regular, que ja coneixia el programa i en el qual tothom sabia el que havia de fer en cada moment, menys jo. A més a més és una producció que és molt intensa; es roda cada capítol de 40 minuts en tres dies. La gent del restaurant l'Atípic d'Agramunt ho podran dir; gairebé no es para. S'està tota l'estona gravant, ja sigui els àpats, les entradetes, les valoracions, etc... La veritat és que vaig entrar una mica perdut, però a partir del segon capítol ja vaig entendre la dinàmica del programa.

– **Com vas anar a parar a *Crims*?**

– Doncs una mica de casualitat. Una companya de la universitat em va dir que l'havien contractat per fer d'operadora de les càmeres de plató en un nou projecte, però ella no podia fer la feina, que si jo volia els passava el meu nom; i li vaig dir que sí. Quan hi vaig contactar, van dir-me que la feina ja estava donada, però que buscaven algú que fes d'auxiliar de càmera. Vaig dir que m'interessava. La feina, inicialment, havia de ser per un mes...

– **Fa temps que hi ets?**

– El que havia de ser només un mes, va acabar sent tota la temporada primera de *Crims*, i a continuació, vaig participar en altres projectes de la productora com ara: *Balandrau, infern glaçat*. Després d'una aturada per la Covid vaig tornar a la segona temporada de *Crims*

– **Quina feina fas concretament?**

– A *Crims*, ara soc director de fotografia. Soc el responsable de prendre les decisions tècniques i creatives per treure la millor imatge possible. A efectes pràctics, a mi m'agrada dir que els directors de fotografia som els encarregats de convertir en imatges les idees que hi ha al cap dels directors.

El rodatge és el moment més important de tota producció. És el moment en què es materialitza tota la feina anterior. A *Crims*, això és una mica especial perquè al no tenir un director a set, els directors de fotografia a vegades prenem decisions que prendria un director o el realitzador. El rodatge és la part més maca, és el moment en què es conjuga la part creativa i la part tècnica, i és el primer moment on es veuen les imatges finals, però també és una fase molt estressant perquè acostumen a ser jornades llargues i amb una gran càrrega de treball. La postproducció és la part més relaxada, ja que moltes de les responsabilitats que normalment es tenen com a director de fotografia, estan delegades a altres professionals i ens deslliura d'aquesta

De vacances amb els pares el 1996.

càrrega. En altres projectes, el director de fotografia s'encarrega de guiar la feina del colorista en el retoc i ajust de la imatge perquè tingui les llums, les ombres i els colors desitjats.

– Treballes en equip? Quina relació teniu entre vosaltres?

– Sí, l'audiovisual és una feina 100% d'equip. No pot ser d'una altra manera. Tots acabem treballant per aconseguir el mateix objectiu.

La relació acaba sent molt

fluïda, hem d'estar constantment parlant amb els altres departaments i amb direcció, i a aquest diàleg constant s'hi suma que la part del rodatge acaba sent molt intensa amb jornades de dotze hores de treball, moltes vegades amb pernотacions fora de casa; els rodatges acaben sent un espai on es creen petites famílies, on la barrera que separa l'espai personal de descans i l'espai laboral es torna difosa.

– És molt creativa la teva feina?

– Sí, sens dubte. Diria que conjuga dos tipus de creativitat, una més de caire artístic, i l'altra de caire pràctic. La creativitat artística té molt a veure amb aconseguir crear imatges que transmetin el que vols, i la part creativa pràctica la podem trobar principalment en el rodatge, i és quan hem d'aplicar tot el que hem imaginat en un entorn real.

– Has hagut de viatjar gaire per feina?

– Les localitzacions sempre manen; i clar, si s'ha de rodar al mar, has d'anar-hi. I és una de les coses que jo més agraeixo de la feina, ja que em permet conèixer realitats diferents a la meua. I si és per fer documental encara més. Tot i això, jo he viatjat poc. Vaig estar al Líban fent un documental, i vaig estar a Portugal fent una pel·lícula amb uns amics l'abril passat. Més a prop he estat treballant per Màlaga, Almeria, Cantàbria, Aragó i tot Catalunya. Sovint ens toca dormir fora de casa.

– Com és el tracte amb Carles Porta, director de *Crimis*?

– És una persona molt propera. A nivell professional és un gran comunicador, dels que sap com vol explicar una història. No és un secret; ha guanyat un Ondas pel programa de ràdio; per alguna cosa deu ser. És un treballador nat que ha aconseguit donar reputació a un gènere periodístic poc reconegut fins ara com la crònica negra.

– Quant de temps esteu per gravar un capítol?

– Per rodar un sol capítol, hi passem unes tres o quatre setmanes. Amb la preproducció, preparació i rodatge estem al voltant de mes i mig, a més del temps de documentació, investigació, entrevistes i l'edició. El temps de rodatge és molt més dilatat que en altres formats. S'aproxima més a uns temps de producció de cinema, que no de televisió.

Ara estem gravant uns deu capítols per temporada. Tota aquesta feina només es pot ▶

Equip infantil del BAC l'any 2001. D'esquerra a dreta, drets: Raül Caparrós, Arnau Pedrós, Gerard Vall, Salvador Coma, Aleix Morell i Jordi París. Ajupits: Xavier Villalba, Víctor Puebla, Ot Padullés, Ssoí Ramon, Sergi González i Adrià Martín.

◀ **El rodatge és el moment més important de tota producció. És el moment en què es materialitza tota la feina anterior. A *Crim*s, això és una mica especial perquè al no tenir un director a set, els directors de fotografia a vegades prenem decisions que prendria un director o el realitzador.**

Amb la colla d'Ai perdó... participant al carnaval de l'any 2010. D'esquerra a dreta, al darrere: Jordi Fontanet, Josep Ramon Mateu, Ssoí Ramon, Josep M. Coll, no identificat, Guillem Pla, Arnau Pedrós, Aleix Morell i Xavier Villalba. Els dos del davant: Bernat Calvet i Sergi Llop.

fer desdoblant equips. Normalment hi ha dos equips treballant en paral·lel, cadascú amb un capítol diferent i a vegades s'hi afegeix una altra unitat.

– **S'ha gravat un capítol de *Crim*s a Agramunt. Ens ho pots explicar?**

– Puc explicar poc per evitar fer *spoilers*. Hi ha un capítol de la pròxima temporada que una petita part de la història passa a Agramunt. En la fase de preproducció, mentre organitzàvem el rodatge, vam veure que hi havia algunes seqüències que passen en llocs indeterminats o molt genèrics. I a mi m'era inevitable pensar en espais que coneixia d'aquí i que ens donaven el que volíem per a la història. Vaig proposar algunes localitzacions al realitzador, i al parlar amb producció vam veure que ens quadrava per calendari, ens facilitava l'organització del rodatge i ens reduïa temps de trajectes; així que

vam tirar endavant amb el rodatge a Agramunt i rodalies.

Tant ha agradat Agramunt, que una altra unitat de *Crim*s, en veure les fotografies de les localitzacions i les facilitats que teníem, també han vingut a rodar algunes seqüències per un altre capítol que res té a veure amb el poble.

– **Has conegut gent famosa?**

– La veritat és que no gaire. Les cares més famoses són a la ficció, i jo n'he fet molt poca. Les vegades que he coincidit al set amb algú popular, per alguna entrevista o alguna publicitat, he estat pendent de fer bé la meua feina. La relació s'ha reduït a l'àmbit estrictament professional.

– **Has participat en algun llargmetratge?**

– Fa dos anys que amb uns companys de la universitat vam estrenar *Les Perseides*, un projecte de final de carrera d'ells i vaig unir-me a la seva aventura. Després vam pre-

sentar la pel·lícula a festivals de Buenos Aires, Xixón, Toulouse, Gent... va ser un èxit per nosaltres, fer una pel·lícula recent sortits de la universitat i que es projectés a aquests festivals. Jo vaig poder anar a Xixón a l'estrena nacional en un teatre amb sis-centes persones; va ser el primer cop que veia imatges, que havia rodat, en una pantalla gran; va ser molt agraït.

També vaig estar en el rodatge d'una coproducció egípcia-espanyola, quan treballava d'auxiliar de producció; era una pel·lícula en què vam crear un vaixell que es movia a mida real en una nau de Viladecans: molt espectacular.

– **On et sents més còmode?**

– M'agrada treballar en projectes on hi hagi temps de preproducció i preparació. Em sento molt més segur anant a rodar amb la feina feta i no havent d'improvisar tota l'estona. El resultat final i la salut mental se'n ressenten.

La ficció m'agrada perquè és un lloc amb moltes possibilitats i amb molta més llibertat creativa, has de definir tots els elements, es crea tot de nou, i això és un gran rept.

Al documental, en canvi, no tens tanta capacitat creativa perquè els espais i els personatges no els pots modificar, han de ser els que són. Però el documental té una part molt bonica on coneixes entorns i persones que és molt gratificant.

Jo, em sento molt còmode a la frontera que uneix tot això. Projectes petits que els podem definir de ficció, però que beuen molt del documen-

Lliurament d'orles a 2n batxillerat a l'institut Ribera del Sió, amb els professors Joan Puig, Jaume Rovira i Ramon Bernaus. Juny 2006.

A la dreta, exhibició de sardanes a la plaça de l'Església amb la colla Estol-Espigol. Abril 2007.

D'esquerra a dreta: Montse Canes, Ssoí Ramon, Rosa M. Llorens, Aleix Morell, Francesc Pellicer, Laura Martín, Jordi Llorens i Agnès Ros.

M'agrada treballar en projectes on hi hagi temps de preproducció i preparació... Projectes que tinguin una mica més d'ànima creativa, que no pas comercial. Tot i això, és molt difícil viure d'aquests tipus de projectes i sempre s'acaba passant pels projectes de circuit comercial perquè allà és on hi ha els diners.

tal, dels espais que es troben per casualitat enlloc de sets construïts, del treball amb actors no professionals que siguin més aviat ells, que no un personatge. En definitiva projectes que tinguin una mica més d'ànima creativa, que no pas comercial. Tot i això, és molt difícil viure d'aquests tipus de projectes i sempre s'acaba passant pels projectes de circuit comercial perquè allà és on hi ha els diners.

– Et va afectar la Covid?

– Quan al març de 2020 rodàvem *Balandrau, infern glaçat*, després d'una setmana anant cada dia a la neu, vam saber que s'instaurava l'estat d'alarma. Ens van dir que a la tarda no rodariem, que tornàvem a Barcelona i que no sabíem quan es reprendria el projecte.

La Covid en termes laborals va afectar-me, però ni de bon tros com ho ha fet amb moltíssima altra gent que avui en dia encara no ha pogut tornar a la feina. Jo vaig estar tres mesos sense gairebé treballar.

– Com veus el futur en aquesta professió?

– La feina de director de fotografia continuarà existint;

forma part de l'art d'explicar històries; i explicar històries fa segles que es fa i es continuarà fent. El que sí que veig és que cada dia que passa hi ha més eines que ens permeten ampliar l'univers creatiu. Càmeres més sensibles que graven a la foscor, que graven més fotogrames, més petites, amb més qualitat i amb més resolució, i això ens dóna millors eines per fer la nostra feina. Cada dia la tècnica se supera a si mateixa i totes aquestes millores ens ajuden a reduir el temps de treball i, per tant, les jornades són més eficients. A més a més, tenim moltíssimes més possibilitats creatives, perquè es poden explorar nous llenguatges visuals.

– Alguna anècdota durant la teva jove carrera?

– Al sector audiovisual, i segurament a tots els sectors, una de les experiències més recurrents és fer feina per no res, o haver de fer una feina urgentíssima i importantíssima que després no és ni urgent ni important.

L'anècdota més esperpèntica que recordo va ser un dia que vaig haver d'aconseguir comprar un patinet de platja

amb pedals, buscar un transportista i que amb només quatre hores estigués a set. Semblava que estava tot lligat, però el transportista es va descuidar els diners per fer la compra en efectiu, ell no tenia targeta de crèdit per treure diners, i vaig haver de fer 60 km a correuita per anar a pagar el patinet, perquè no deixaven marxar el transportista.

O quan rodàvem *Les Perseïdes*, vam presentar un set de rodatge amb una fossa comuna de dos metres per un, però després ens digueren que era massa petita, que havia de ser el doble de gran. Vam estar dos dies a pic i pala fent el forat més gran i després, al final, només es van veure plans detall.

El món audiovisual, que tant tenim a mà només connectant la televisió, amaga tot un àmbit desconegut i molt ampli. El reportatge o la pel·lícula que mirem al llarg d'una hora, pot haver costat mesos d'esforç per part de professionals que, com el Ssoí, treballen darrere de la càmera o, com es diu habitualment, a l'ombra del que veiem els espectadors i que no sempre sabem valorar. ■

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏM EL
FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 877

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demandar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Cami Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construcció i manteniment

Av. Maria Jolouch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Monedes cartagineses trobades a Agramunt, en el context de la Segona Guerra Púnica

Agramunt. Tipus 1 GRTP - ø 22 mm

Agramunt Tipus 1. Divisor ¼ UB-ICAC - ø 17 mm

Montfalcó Tipus 1 GRTP - ø 22 mm

Agramunt tipus 1 UB-ICAC - ø 22 mm

Em sento agraït per haver estat convidat el dia 1 d'octubre de 2021, per la revista *Sió d'Agramunt*, per presentar l'assaig sobre el pas d'Hanníbal per Catalunya, en el context de la Segona Guerra Púnica 218-202 aC, ja que em va plaure molt poder saludar vells amics agramuntins del Grup de Recerques. També estic molt agraït, per la magnífica ressenya que s'ha fet a la mateixa revista *Sió* de la mà de Ramon Bernaus. Per tant, necessito retornar la confiança rebuda amb un article, per part meua, que doni a conèixer als agramuntins quines són aquestes monedes cartagineses de què parlem i que s'han trobat a Agramunt.

D'entrada, algunes monedes han estat trobades en activitats agrícoles, altres per col·leccionistes i curiosos dels anys setanta i vuitanta del segle XX. Darrerament han estat trobades en activitats arqueològiques regulades que utilitzaven detectors de metalls, a l'empara d'un projecte de la Universitat de Barcelona dirigida per Jaume Noguera i Jordi López de l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC). Però la gran pregunta que ens hem de fer és: per què les trobem aquí, als encontorns d'Agramunt? La resposta és bastant òbvia: formen part de l'estipendi o soldada amb què es pagaven als exèrcits cartaginesos i mercenaris hispans, nord-africans i altres d'aquest contingent. A més, aquestes monedes que els soldats duïen a la bossa o butxaca –si en portaven– servien per comprar aliments i serveis que adquirien dels poblats

i ètnies que anaven trobant pel camí –en el cas de l'exèrcit cartaginès del general Hanníbal– mentre s'enfilaven en direcció a les muntanyes dels Pirineus i després dels Alps, per entrar a la península italiana per atacar Roma. El trajecte d'aquest exèrcit enorme, amb 90.000 efectius, va deixar un rastre monetari del qual fins ara no se n'havia pres la deguda atenció.

Però segons les fonts clàssiques, i de la mà de Titus Livi i de Polibi, aquests ens indiquen dos factors més de dispersió de moneda cartaginesa a Catalunya que cal tenir present: la primera, l'existència d'un gran campament –o campaments menors dispersos– allunyat de la costa que guardava el pas i la rereguarda d'Hanníbal en direcció als Pirineus, i a redós de la capital ilergeta –suposadament Atanagrum– que estava sota el comandament del general cartaginès Hannó amb 10.000 efectius. No oblidem que els règuls o prínceps ilergetes Indíbil i Mandoni eren els més fidels aliats dels cartaginesos. El nostre assaig posiciona precisament, a través de l'estudi del paisatge i de la localització segura de les mostres monetàries del 218 aC, que aquesta capitalitat estaria localitzada a la ciutat ilergeta d'Atanagrum –l'actual jaciment molí d'Espígol–. Aquesta ciutat de la cultura ibèrica s'estava excavant des dels anys vuitanta del segle XX per l'arqueòleg Joan Maluquer de Motes, i actualment, sota la direcció de Jordi Principal i de Patrimoni de la Generalitat. I de moment és l'únic jaciment on s'ha trobat una moneda cartaginesa del 218 aC en estratigrafia ▶

Agramunt tipus 2 GRTP - ø 22 mm

Agramunt tipus 3a UB-ICAC - ø 22 mm

Agramunt tipus 3b UB-ICAC - ø 22 mm

Agramunt tipus 4a UB-UCAC - ø 22 mm

Agramunt tipus 4b UB-ICAC - ø 22 mm

Tipus denari romà. Testimoni de Josefina Piulats - ø 17 mm

arqueologia, al carrer III de la ciutat ilergeta i en un context urbanístic de finals del segle III aC. Coincidències o evidència.

Per tant, un segon motiu de trobar monedes cartagineses, pot ser degut a la presència d'aquest campament o campaments del general Hannó que durant sis mesos estaven convivint amb els ilergetes del país. Hi ha, doncs, la possibilitat de contactes comercials i una dispersió de moneda cartaginesa en direcció als poblats indígenes més pròxims dels rius Corb, Ondara i Sió.

Una tercera font de dispersió monetària cartaginesa és deguda a l'arribada de l'exèrcit cartaginès del sud peninsular –Andalusia i llevant–, que era dirigit pel general Hasdrúbal, el qual va pujar fins les boques de l'Ebre i les terres del Matarranya fins a Flix, per enfrontar-se amb l'exèrcit romà que havia desembarcat a Salou el 218 aC. Segurament, el gruix de monedes trobades en aquest territori per Jaume Noguera i Jordi López, s'haurien de vincular més al general cartaginès Hasdrúbal, ja que és possible que aquesta numismàtica no hagués arribat a la zona d'Agramunt amb els exèrcits cartaginesos, i potser sí com a botí dels romans.

Els darrers resultats arqueològics que s'han dut a terme en aquesta ciutat ilergeta de la conca del riu Ondara i propera a Agramunt, al Sió –on ens manca descobrir un oppidum ibèric important–, sembla que confirmen aquesta hipòtesi. Des de l'any 2019 es posà en marxa una campanya arqueològica per certificar que aquesta ciutat ibèrica de Molí d'Espígol és Atanagrum, la mítica ciutat ilergeta mencionada per Titus Livi; i sembla que va ser esperonada per la presentació del nostre llibre, atès que la campanya es va presentar un mes després de l'assaig del pas d'Hanníbal per Catalunya. La hipòtesi és clara: hi ha una concentració de monedes cartagineses als encontorns de la ciutat

ilergeta de Molí d'Espígol i els rius de l'Urgell.

El Grup de Recerques ha documentat les següents monedes cartagineses prop d'Agramunt:

1) El tipus de moneda més abundant, el qual correspon a una emissió tosca que servia per pagar els exèrcits durant la marxa i es vinculen a tallers de campanya. Presenten l'encuny d'una pròtoma de cavall –cap de cavall, entès com a símbol cartaginès– i a l'anvers el cap femení de la deessa Tanit amb corona d'espigues –símbol religiós–.

- Una trobada a les excavacions de Molí d'Espígol –Atanagrum– (UB)
- Tres trobades a Agramunt –darrere el cementiri– (GRTP)
- Una trobada entre Montfalcó i Agramunt (GRTP)
- Una trobada entre el Pilar d'Almenara i Agramunt, testimoni de Josefina Piulats
- Una moneda d'aquest tipus trobada l'any 2016 per la UB i l'ICAT
- Un divisor d'aquest tipus trobat l'any 2016 per la UB i l'ICAT

2) Un segon tipus de moneda cartaginesa, menys corrent, que segurament fou encunyada en origen al sud de la península i traslladada pels exèrcits fins a les nostres contrades. Presenten a l'anvers el cap del déu Mart mirant a la dreta amb casc i plomall –símbol de divinitat–; i al revers presenta una palmera amb fruits –símbol cartaginès nord-africà–.

- Una trobada a Agramunt –prop el cementiri– (GRTP)
- Una moneda d'aquest tipus trobada l'any 2016 per la UB i l'ICAT

3) Una variant d'aquest segon tipus de moneda cartaginesa, menys corrent, que segurament també fou encunyada en origen al sud de la península i traslladada pels exèrcits fins a les nostres contrades. Presenten a l'anvers el cap del déu Mart amb casc i plomall –símbol de divinitat– però mirant a l'esquerra; i al revers presenta un cavall dempeus amb el cap girat

–símbol cartaginès nord-africà–.

- Una moneda d'aquest tipus trobada l'any 2016 per la UB i l'ICAT

4) Un tercer tipus de moneda, només trobada per la UB i l'ICAT, en la campanya de 2016. Cap de la deessa Tanit amb casc corinti i plomall, mirant a l'esquerra i a l'anvers, un cavall dempeus amb el cap girat. Hi ha una segona moneda d'aquest tipus, que només canvia l'anvers, amb una palmera amb fruits en lloc del cavall.

- Dues monedes d'aquest tipus trobades l'any 2016 per la UB i l'ICAT (amb variant)

5) Un quart tipus de moneda cartaginesa, més tardana, de finals de la Segona Guerra Púnica, més evident que hagués circulat amb l'exèrcit del general Hasdrúbal, però que segurament va arribar a les nostres latituds de la mà dels primers romans que entraren als poblats i territoris pròxims a la capitalitat ilergeta, després de la batalla de Cissa i la presa de la ciutat d'Atanagrum.

- Cap viril cap a l'esquerra –divinitat i heroi–, i a l'anvers cavall dempeus amb palmera al darrere

–símbols cartaginesos del nord d'Àfrica–. Testimoni de Josefina Piulats.

- En aquest mateix context, es va trobar un denari romà amb cap de la divinitat femenina "Romà" amb casc, i a l'anvers una quadriga. Una moneda que servia per pagar els legionaris romans i s'ha de situar en aquest mateix context. Testimoni de Josefina Piulats.

Podem concloure en aquest article que pel volum de monedes documentades als encontorns d'Agramunt, es fa evident que hi va haver una presència cartaginesa assegurada. El context d'un campament militar establert en aquest espai i el pas d'Hanníbal és factible. És més, defensem que l'exèrcit cartaginès va travessar la serra d'Almenara des de la ciutat d'Atanagrum –Molí d'Espígol– en direcció a Agramunt, quan es dirigia als Pirineus per fer la seva gesta militar de travessar els Alps, una fita heroica de la qual avui en dia encara se'n parla.

Miquel Torres i Benet

Historiador i President del Grup de Recerques de les Terres de Ponent

Iloguer de FURGONETA
nou servei

grans volums
transport
trasllats

paqueteria
compres

ferreteria FIRAL

C/ Firal, 21 Agramunt

682 876 551

OPTIMUS ferreteria FIRAL

Construccions i Reformes Lavi

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

NETEGES
ECONET
310

María Alguadè Castro
Gereent

628 94 22 47 - 973 39 08 54
Ctra. Torregg, 29 - 25310 AGRAMUNT
neteges@econet310.com
www.econet310.com

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 | 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondadora n.2 | 973 39 27 28 Agramunt

HOTEL - BAR RESTAURANT

CTRA. CERVERA, SN.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

SEAT
SERVEI OFICIAL

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Celebrem la Setmana de les Missions i la Pau

FONT: COL. M. D. SOCORS

FONT: COL. M. D. SOCORS

FONT: COL. M. D. SOCORS

La setmana del 24 al 29 de gener vam celebrar una nova edició de la setmana de les Missions per commemorar el 137è aniversari de l'arribada de les germanes Missioneres de la Immaculada a Guinea Equatorial.

Sota el títol “Testimonis solidaris per la pau i la cooperació social”, es van esdevenir diverses activitats en totes les etapes i cicles del centre. Els alumnes de la llar van celebrar el dia de la Pau pintant, decorant i fent volar uns coloms. Els infants d'educació infantil, per la seva part, van preparar una representació de danses que posaven en relleu que treballar plegats ens ajuda a assolir amb més facilitat els reptes. També van participar, juntament amb els alumnes de cicle inicial, en un projecte d'acció solidària organitzat per l'ONG ACNUR que pretén sensibilitzar als nens i nenes en relació als refugiats i les guerres.

Una altra activitat destacada fou l'intercanvi amb el centre Inmaculada Concepció de Saragossa, escola que també pertany a la nostra congregació, per part dels alumnes de 3r. Ambdues escoles varen treballar i dansar la cançó “Agárrate a la vida” d'Atacados via *streaming* –estretament lligada amb el lema d'enguany: Celebra la vida!– i compartiren reflexions al voltant de la fita missionera.

Ens aquests dies també es va fer ressò al voltant de figures rellevants del món missioner com ara la germana Montserrat Pons, fundadora del col·legi, o bé Teresa de Calcuta. Així mateix, cada curs va submergir-se en un gest i/o valor. Aquest van ser: petons, somriures i abraçades (Ed. Infantil) i ajuda, respecte, inclusió, responsabilitat, perdó i diàleg (Ed. Primària).

En aquestes jornades vàrem comptar amb la presència dels exalumnes Oriol Farràs i Neus Silvestre, que van compartir-nos les seves vivències com a voluntaris en un ‘rally’ solidari pel desert del Sàhara i en una escola de Cap Verd, respectivament. Divendres, 28 de gener, vam celebrar el DENIP (Dia Escolar de la No Violència i la Pau) en què vam reunir-nos al pati de l'escola i, elaborant un quadre plàstic, els alumnes de 6è varen llegir un manifest per la pau, vam cantar la cançó “Som tots el món” (Michael Jackson) i dansar un *Swing per la pau*. L'endemà, el claustre de mestres posàvem el punt i final a la setmana participant telemàticament d'una trobada organitzada per la delegació de Pastoral de la zona Europa, que va servir per enfortir els lligams i encoratjar-nos a seguir teixint vincles entre tots els qui formem la comunitat MIC.

Col·legi Mare de Déu del Socors

Els reptes cooperatius a l'Urgell i a l'escola

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

Es tracta d'un projecte realitzat i desenvolupat dins del Seminari d'Educació física de l'Urgell.

Reptes Cooperatius és un projecte telemàtic cooperatiu en el qual alumnes de diferents escoles de l'Urgell experimentem reptes cooperatius a la classe d'educació física i, posteriorment, n'inventem de nous, els compartim amb altres escoles, els provem i en fem una valoració.

Es tracta d'un projecte realitzat i desenvolupat dins del Seminari d'Educació física de l'Urgell i aquest any compta amb la col·laboració de l'alumnat de 6è.

Durant el segon trimestre, en les sessions d'educació física, els i les alumnes realitzarem i experimentarem amb els reptes cooperatius. Intentarem crear

reptes amb una dificultat elevada sempre intentant gaudir de les sessions.

“La cooperació és la convicció plena que ningú pot arribar a la meta si no arribem tots” *Virginia Burden*

**Especialista d'educació física
Escola Macià-Companys**

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGPD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida) Tel. 973392741

Visita la nova botiga virtual:
www.onainformatica.cat
La web tecnològica Online per la compra de proximitat

Bones Festes

A l'Era celebrem el centenari de Guillem Viladot

Com a inici, hem incorporat al joc dels infants un panel sensorial.

Un dels objectius que tenim a l'Era és que els infants coneguïn l'entorn més proper i les manifestacions culturals que es fan a la vila i que n'identifiquin alguns elements. Per

tant, aquest any al celebrar-se el centenari del naixement de Guillem Viladot, nosaltres també ens hi hem adherit i anirem fent activitats que permetin als nens i les nenes conèixer l'autor i artista.

Com a inici, hem incorporat al joc dels infants un panel sensorial, obra de l'estudiant que tenim en pràctiques Raquel Petit, i que està elaborat amb materials de la vida quotidiana tal com Viladot feia servir per fer les seves creacions. Un dels elements que més ha cridat l'atenció és l'ocell (anagrama de la fundació *Lo Pardal*) que aviat els nens i les nenes van descobrir i ja el relacionen amb l'autor.

Altres activitats que tenim programades són: la visita al Parc de Riella, l'adaptació del conte *El vell i l'ocell* a l'edat dels nostres infants i que explicarem en diferents formats, la reproducció d'obres plàstiques de Viladot que farem amb la col·laboració dels infants i altres que en podran anar sorgint al llarg de tot aquest any.

Educadores Llar d'Infants Municipal l'Era

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torransfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

atípica
 Restaurant

687 861 219
 973 391 086

pintura i decoració

RS

Roman Serra
 695 558 383

R
Rubèn
Automoció
 Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
 per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
 tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Revista **INSIÓ**

Ens faria molta il·lusió que donéssiu una ullada a la nostra revista, que la trobareu a la web de l'institut o al seu Instagram. També volem dir als lectors que, si volen aportar qualsevol cosa a la revista, poden contactar amb nosaltres mitjançant el nostre correu.

Salutacions a tots els lectors i lectores de la revista *Sió* de part dels estudiants de 2n d'ESO de l'institut Ribera del Sió. Durant la visita que va fer Joan Puig a la nostra classe, ens va convidar a escriure aquest article per informar-vos del nostre nou treball de l'assignatura de projectes, on hem elaborat una publicació escolar, la revista **INSIÓ**. Us volem explicar el camí que hem seguit fins a fer-ne el primer número.

Tot va començar l'any passat quan fèiem 1r d'ESO. Una sèrie d'alumnes es van interessar a fer una revista. Mesos després, quan vam retornar a les aules, ens van informar que, en aquesta assignatura, un dels projectes era una revista. La idea ens va semblar fantàstica i vam començar a treballar de seguida. Per poder treure el producte, vam haver d'organitzar-nos, repartir feines, interpretar rols... i així, tot va anar prenent forma. També vam rebre diverses visites a classes, com la d'una alumna de 2n de Batxillerat, la Júlia Bernaus, que ens va exposar el seu Treball de Recerca, que consistia a fer una revista de moda. Unes setmanes després, vam rebre el Joan Puig, que ens va explicar que ell havia sigut director durant molts anys d'aquest mateix centre, i va elaborar

una revista de centre anomenada *Aigua-barreig* i algunes altres publicacions.

A part d'això, també hem de reconèixer que no tot ha estat fàcil, ja que hem tingut alguns petits contratemps, però entre tots els hem pogut solucionar.

Volem agrair l'ajuda dels nostres professors Blanca Ibarz i Joan Cantó, que ens han acompanyat en aquest trajecte. El primer número va tardar més del que esperàvem a estar enllestit, i ens hagués agradat treure'l abans. Aquest primer número tracta sobre el retorn de la Fira del Torró, també de la Castanyada, el Halloween, etc. A part d'això, també inclou un apartat de coses escolars, jeroglífics, seccions d'entreteniment, etc. I hem inclòs alguns relats de temàtica nadalenca escrits per alumnes del nostre curs.

Ens faria molta il·lusió que donéssiu una ullada a la nostra revista, que la trobareu a la web de l'institut o al seu Instagram. També volem dir als lectors que, si volen aportar qualsevol cosa a la revista, poden contactar amb nosaltres mitjançant el nostre correu. Moltes gràcies per haver-nos donat veu a la revista *Sió*. Esperem que ens llegiu!

Web: www.insio.cat

Instagram: [@insio.cat](https://www.instagram.com/insio.cat)

Correu de la revista: projectes@insio.cat

Animem tothom qui disposi **Instagram** que continuï penjant fotos amb l'etiqueta **#revistasio** i cada mes en publicarem un recull a la nostra revista

Drets d'imatges:

Els drets de les imatges realitzades seran sempre propietat de l'autor i amb Instagram com a copropietari (tal com marquen les normes d'Instagram).

Tot i això, amb l'ús de l'etiqueta #revistasio cediu a la Revista Sió el dret de publicació sempre mencionant l'autor de la fotografia.

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Retorn a Masboquera

Ara tornaven a Masboquera per reviure aquells inicis amb les tres actrius de la família protagonista de la pel·lícula. Només els recava una petita ombra: el Gabriel, l'avi, el quart membre de la família, no hi seria.

Aquell estiu es complien cinquanta anys de la seva aventura iniciàtica: el llargmetratge que havien rodat just acabats els estudis, en plena pandèmia de coronavirus, i que els va suposar un triomf rotund. Després, al llarg dels anys, l'Ari i la Moni havien recorregut camins diferents plens d'èxit, però mai res ni ningú no havien pogut esquarterar l'amistat que les unia des d'aquells començaments. Quan els calia sentir-se relaxades, alliberades, soles amb elles mateixes, s'acostaven a la sorra de Cambrils o de s'Arenal d'en Castell, un cop la voràgine turística havia desaparegut, i se submergien en diàlegs i silencis que les mantenien atrapades més enllà del crepuscle. Ara tornaven a Masboquera per reviure aquells inicis amb les tres actrius de la família protagonista de la pel·lícula. Només els recava una petita ombra: el Gabriel, l'avi, el quart membre de la família, no hi seria. Llavors fregava la

setantena i s'havia quedat als vuitanta-cinc.

–Cinquanta anys... Una vida!
–L'Ari premia els llavis i balancejava el cap, asseguda al costat de la seva amiga al pedrís del porxo de cal Corneta. Masboquera no havia canviat gaire, algunes cases més, arrapades a les muntanyes que amaguen el poblet del brogit de les urbanitzacions costaneres. I cal Corneta, una masia dels afores que albergava turisme rural, tampoc: la pedra vermellosa de les parets havia envellit un pèl, però els avellaners bords dels bancals que constituïen el jardí rústic de la casa eren els mateixos; a l'interior i als exteriors hi havien rodat la pel·lícula.

–El Gabriel no havia fet res d'interpretació abans i sé que va acceptar d'anar al càsting per l'estima que us teníeu vosaltres dos, de quan anàveu plegats als cursos d'escriptura de l'Ateneu –va dir la Moni, mentre se li humitejaven els ulls.

–Tens raó. I no et posis a plorar, tu, ara; recorda com se'n fumia ell de la teva llàgrima fàcil –l'Ari va somriure per sota el nas–. Li feia molta il·lusió al Gabriel el seu paper, només tenia por de no agradar-se quan es veiés al cine. El seu perfeccionisme també es reflectia en l'única novel·la que va escriure: es va passar els darrers anys de vida polint-la i polint-la, i vaig ser jo que després la vaig remetre a la meua editora, que va publicar-la i en va endegar diverses edicions i tot –va fer un sospir i va continuar–: però no li regalem tant l'oïda al Gabriel, no fos cas que ens contemplés

des d'algun mirador privilegiat; ell no creia en el més enllà, però ves a saber.

–L'Alícia n'ha fet norantanou, amb el cap claríssim i un físic envejable –va dir la Moni–. Em faig creus que hagués acceptat de participar desintressadament en la pel·lícula, sota la direcció d'un parell de neòfites com nosaltres. Una actriu consagrada, d'una humanitat i d'una senzillesa fora del normal: va fer un bot d'alegria quan vaig proposar-li de retrobar-nos avui aquí, ens vam abraçar i vam plorar com dues criatures.

–L'Ingrid em va confirmar que vindrien totes tres juntes. Ho vam encertar de ple amb la Mila i l'Ingrid. I tant! –va dir l'Ari, mentre entraven a l'habitació de cal Corneta que havien ocupat les dues noietes, les filles de l'Alícia en el film, aleshores unes adolescents entremaliades, joves promeses de l'art escènic que de seguida van esdevenir realitat–. Encara veig els llits desfets i la seva roba esbarriada pels racons.

Les dues amigues van callar uns instants, abstretes pel que contemplaven a través de la finestra: aquells pins, aquelles muntanyes, aquella pau... Un sol radiant!

–Sents la xerrera del porxo? –va dir la Moni, trencant l'encanteri–. Han arribat les “dives”.

–I per què criden tant? –L'Ari va arrufar les celles–. Para l'orella, Moni. No sents també una veu d'home? Sinó que no pot ser, diria que és la del...

Lo navegant del Sió

Resultats i classificacions

Tercera Catalana

Jornada 12 a 15

Agramunt G. Gatell 1 - Vilanovenc 0
 Olímpic Artesa 1 - Agramunt G. Gatell 0
 Agramunt G. Gatell 1 - Trepmp 2
 Ivars d'Urgell 0 - Agramunt G. Gatell 2

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	35	15	12	1	2	42	14

En segona posició. Les dues derrotes davant l'Artesa i el Trepmp, ens compli- ca l'ascens de categoria.

Juvenil

Jornada 12 a 14

Guissona 1 - Agramunt G. Gatell 6
 Orgel·lia 1 - Agramunt G. Gatell 4
 Agramunt G. Gatell 5 - Balaguer 2

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	24	11	8	0	3	40	18

Anem bé amb les tres victòries, que ens fan pujar a la cinquena posició.

Cadet

Jornada 12 a 14

Alpicat 6 - Agramunt G. Gatell 0
 Cervera 7 - Agramunt G. Gatell 1

Pardinyes 4 - Agramunt G. Gatell 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	25	13	8	1	4	35	30

No hem pogut puntuar en els tres partits i ara estem a la cinquena po- sició.

Infantil A

Jornada 11 a 14

Agramunt G. Gatell 6 - Bordeta 0
 Bellpuig 0 - Agramunt G. Gatell 6
 Agramunt G. Gatell 3 - Guissona 1
 Agramunt G. Gatell 5 - Pinyana 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	34	14	11	1	2	78	16

Quatre partits i quatre victòries que ens col·loquen a la tercera posició.

Infantil B

Jornada 11 a 14

Cervera 8 - Agramunt G. Gatell 2
 Agramunt G. Gatell 1 - Trepmp 1
 AEM 4 - Agramunt G. Gatell 0
 Agramunt G. Gatell 2 - E. F. Urgell 7

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	5	12	1	2	9	20	52

Només hem pogut treure un punt

aquest mes que ens situa a la catorze- na posició.

Aleví A

Jornada 12 a 15

Balaguer 2 - Agramunt G. Gatell 5
 Agramunt G. Gatell 8 - Lleida 6
 Mollerussa 3 - Agramunt G. Gatell 8
 Agramunt G. Gatell 4 - Tàrrrega 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	24	14	8	0	6	63	54

L'aleví ha aprofitat molt bé les dues sortides, estem en cinquena posició.

Aleví B

Jornada 12 a 15

Agramunt G. Gatell 3 - Mascançà 3
 Baix Segrià 1 - Agramunt G. Gatell 8
 Agramunt G. Gatell 5 - Mollerussa 2
 Tàrrrega 2 - Agramunt G. Gatell 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	32	15	10	2	3	60	35

Gran partit disputat a Alcarràs. Es col·loquen en quarta posició.

Aleví C

Jornada 12 a 15

Pla d'Urgell 3 - Agramunt G. Gatell 4
 Agramunt G. Gatell 6 - Pardinyes 0
 E.F. Pontribagorça 12 - Agramunt G. Gatell 2

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	18	13	6	0	7	38	47

Tot i la derrota al Pont de Suert, l'ale- ví ocupa la cinquena posició.

Benjamí A

Jornada 12 a 14

Agramunt G. Gatell 3 - Garrigues 2
 Alcoletge 0 - Agramunt G. Gatell 10
 Agramunt G. Gatell 8 - Guissona 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	33	11	11	0	0	77	2

El benjamí continua líder en solitari i els dos gols encaixats són del partit amb les Garrigues.

Equip Benjamí A: J. Vila, N. Colom, M. Marín, C. Santacreu, I. Bobet, J. Bernaus, H. Mrizak, A. Fekhari, J. Bumbar, M. Thierno, Y. Tangara, C. Cuñé. Entrenador: S. Tarruella. Delegat: M. Fernández.

Benjamí B

Jornada 12 a 15

Agramunt G. Gatell 2 - Guissona 2
 Pinyana 5 - Agramunt G. Gatell 2
 Pardinyes 2 - Agramunt G. Gatell 1
 Agramunt G. Gatell 3 - Cervera 4

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	25	14	8	1	5	62	38

Aquest mes no ha estat el benjamí. No ha pogut puntuar en els partits de Lleida i Cervera.

Prebenjamí

Jornada 12 a 15

Agramunt G. Gatell 8 - Intercomarcal O
 Gardeny 1 - Agramunt G. Gatell 5
 Agramunt G. Gatell 7 - Tàrrega O
 AEM 0 - Agramunt G. Gatell 2

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	32	12	11	2	0	66	9

El prebenjamí torna a ser líder a la

Equip Benjamí A: V. Florensa, Y. Garrido, A. Vilaró, G. González, M. Balsells, P. Buiureu, A. García, L. Diallo, M. Diallo, Noa.
 Entrenador: D. Galán. Delegat: A. El Khattabi.

categoria i continua sent l'únic equip imbatut.

Femení amateur

Jornada 11 a 14

Agramunt G. Gatell 1 - Pinyana 9

Soses 7 - Agramunt G. Gatell 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	4	12	1	1	9	12	59

L'equip femení continua sense poder puntuar. ■

EL TALLER DE VIRGINIAS
 AGRAMUNT
 TRADICIÓN DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR
 C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt www.virginias.es

Retorn a la competició

Jaume Espinal

Passades les vacances tornen les competicions. El cadet inicia nova lliga, i els dos sèniors comencen segona volta, intentant millorar les prestacions obtingudes en la primera.

Sènior Masculí 4ª Catalana

La visita al líder no era la millor manera de començar. Amb un equip de circumstàncies, per culpa de la Covid que deixà l'equip en quadre, cosa que complicà encara més poder obtenir un bon resultat. Tot i aquest contratemps l'equip deixà una bona imatge.

23-1 OAR GRÀCIA SABADELL C 37
TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA 19

Sènior Femení 1ª Catalana

No va poder ser, la victòria en l'últim partit abans de vacances semblava indicar un canvi de rumb, tot i estar tot el partit molt a prop en el marcador, no va ser possible capgirar-lo i una nova derrota se suma al caseller, complicant i molt la permanència.

23-1 OAR GRÀCIA SABADELL B 26
TORRÓ D'AGRAMUNT ACLE CHA 23

Cadet Femení

Nova competició, amb nous rivals i alguns vells coneguts, com en aquest cas. I com ja havia succeït, novament imposant-se en el derbi contra el Guis-

El sènior masculí després de la victòria contra el Sant Quirze.

sona, amb alguna dificultat més de la prevista. L'equip comença amb victòria.

29-1 TORRÓ D'AGRAMUNT CHA 25
ACLE GUISSONA 22

Tota la informació al web www.handbolagramunt.org i també a la nostra pàgina de facebook <http://www.facebook.com/Club.Handbol.Agramunt> ■

Lluch

ÀNGEL &

MENESTRAL TORRONAIRE

AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

ELABOREM TOTS ELS
NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE
MANERA ARTESANA.

BIOLluch

ÀNGEL &

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL

Dissenya el nostre nou equipament!

L'any vinent renovem tot el nostre equipament i hem cregut oportú organitzar un concurs perquè tothom qui ho desitgi pugui participar del seu disseny. Per participar-hi cal omplir el formulari que trobareu escanejant el codi QR. Un cop omplert trobareu la plantilla amb la samarreta, els pantalons i les mitgetes que heu de dissenyar. Quan hagueu realitzat el vostre disseny, ens el podeu fer arribar adjuntant-lo al mateix formulari o enviant-lo al correu electrònic:

agramuntfsala@gmail.com

Codi QR que dona accés al formulari per participar al concurs de creació del disseny de l'equipament de la temporada vinent.

També volem destacar que la tercera edició de l'àlbum de cromos del club està resultant tot un èxit. La participació és molt bona i els intercanvis de cromos entre els jugadors i jugadores és constant.

Pel que fa a l'apartat esportiu del club, l'equip prebenjamí ha començat la Copa Catalunya després d'acabar la lliga regular i els benjamins han iniciat el Campionat de Catalunya després de proclamar-se campions de la seva lliga. La resta d'equips segueixen les seves competicions iniciades al setembre.

A continuació trobareu tots els resultats del mes:

Prebenjamí

CFS Almacelles A 1 - 7 **Prebenjamí**
Prebenjamí 7 - 6 EFS Balaguer Comtat d'Urgell A
 Escola Futb. Sala Cervera B 5 - 9 **Prebenjamí**

		Punts	Partits	GF	GC
5	PREBENJAMÍ	13	10	55	65

Benjamí

FS Solsona Escola Idiomes Sara Malè A 1 - 4 **Benjamí**

		Punts	Partits	GF	GC
1	BENJAMÍ	22	8	63	8

Aleví B

Aleví B 5 - 0 CFS Almacelles B
 Balaguer Vedrera Club Futbol Sala B 0 - 6 **Aleví B**

		Punts	Partits	GF	GC
2	ALEVÍ B	22	9	35	15

Aleví A

Aleví A 5 - 3 Maristes Montserrat Lleida CE. A

EFS Balaguer Comtat d'Urgell A 4 - 3 **Aleví A**

Aleví A

Aleví A 2 - 2 CFS Almacelles A

		Punts	Partits	GF	GC
8	ALEVÍ A	11	9	27	27

Infantil

Escola de Futbol Sala Comtat d'Urgell A 5 - 0 **Infantil**

Infantil 3 - 6 Tàrrega F.S. A

Alcoletge Club Futbol Sala A 2 - 1 **Infantil**

		Punts	Partits	GF	GC
12	INFANTIL	3	12	13	82

Cadet

Cadet 0 - 6 CFS Imuntanya Linyola A

Cadet 4 - 2 Alcoletge Club Futbol Sala A

Cadet 4 - 3 Raier, Club Futbol Sala A

		Punts	Partits	GF	GC
5	CADET	16	10	22	35

Juvenil

Juvenil 2 - 3 Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia A

Ponent Futsal Alcarràs A 5 - 2 **Juvenil**

Juvenil 0 - 6 Tàrrega F.S. B

		Punts	Partits	GF	GC
11	JUVENIL	0	10	14	46

Sènior

Castellfollit Riubregós C.F.S A 2 - 2 **Sènior**

Sènior 0 - 4 CFS Pardinyes A

FS Pere Bep Linyola B 11 - 1 **Sènior**

		Punts	Partits	GF	GC
11	SÈNIOR	11	12	30	54

Equip infantil.

FONTE: FUTBOL SALA

Tres fantàstiques notícies

El Club Atlètic Escatxics d'Agramunt arrenca l'any 2022 participant a nombroses activitats. A banda de les competicions, des del club tenim tres fantàstiques notícies destacades. Per una banda la participació d'un atleta, per primera vegada amb la samarreta dels Escatxics, a una competició estatal. Es tracta de Cesc Boix que, si tot va bé, competirà el cap de setmana del 5 i 6 de març.

Per altra banda, l'atleta agramuntí Roger Súria s'ha proclamat subcampion d'Espanya de Cros amb la selecció catalana d'atletisme.

I per altra, l'acord de patrocini, durant tres anys prorrogables del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt i la marca de Torrons Virginias.

78è Cros Juan Muguerza d'Elgoibar

El 9 de gener, dos agramuntins van defensar els colors de la selecció catalana en el 78è Cros "Juan Muguerza" que es va celebrar a la població guipuscoana d'Elgoibar. Concretament varen ser Roger Súria i Cesc Boix, amb els següents resultats:

Roger Súria, 9è en la categoria Sub20M
Cesc Boix, 7è en la categoria Sub18M

5è Cros de Pineda de Mar

L'atleta del club, Marc Bosch, va participar al 5è Cros de Pineda de Mar

que va tenir lloc el 15 de gener. Bosch (Sub10M) va aconseguir una meritòria 3a posició amb un temps de 4'39".

103è Campionat de Catalunya de Cros a Santa Cristina d'Aro

Una setmana més tard, el 16 de gener a Santa Cristina d'Aro, va tenir lloc el 103è Campionat de Catalunya de Cros. El CAE d'Agramunt hi va participar com cada any, amb els següents atletes i resultats:

Categoria	Atleta	Posició
SUB18M	Cesc Boix	6a
SUB12M	Gerard Fitó	55a
SUB16M	Pol Carrera	6a
SUB16M	Josep Fitó	60a
SUB12F	Ona Carrera	33a
SUB12M	Marc Bosch	16a
SUB12M	Sergi Fitó	40a

A destacar també la segona posició de Roger Súria, que va competir a les files del CA Igualada, en la categoria Sub20M.

Control Sub16 de pista coberta a Sabadell

La següent cita en què el Club Atlètic Escatxics d'Agramunt va participar va ser el Control Sub16 de pista coberta, que es va dur a terme el 22 de gener a Sabadell.

En el certamen hi va participar Pol

Carrera, que va competir en la prova de 3.000 metres llisos obtenint la seva millor marca personal (MMP) amb un temps de 9'51".

Cros d'Agramunt

L'endemà, 23 de gener, va tenir lloc a casa nostra la 3a Jornada del circuit lleidatà de Cros, amb la següent participació dels atletes del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt:

Categoria	Atleta	Posició
Veterà M	Joan Fitó	13a
Veterà F	Imma Coberó	3a
Veterà F	Elena Gardenyes	6a
Juvenil M	Cesc Boix	1a
Juvenil M	Miquel Anguera	7a
Juvenil M	Guillem Canosa	8a
Cadet M	Pol Carrera	1a
Cadet M	Gerard Fitó	4a
Cadet M	Genís Gimbert	5a
Infantil M	Mehdi Bouharou	1a
Infantil M	Martí Lluch	3a
Infantil M	Sergi Armengol	8a
Infantil M	Quim Pellicer	12a
Infantil M	Josep Fitó	13a
Infantil M	Marc Pijuan	16a
Infantil M	Ilyas Haima	19a
Infantil F	Sió Ribalta	3a
Infantil F	Martina Ibarz	5a
Aleví M	Isaac Vila	7a
Aleví M	Ot Serra	10a

D'esquerra a dreta: Marc Bosch al 5è Cros de Pineda de Mar. Dues imatges d'atletes del CAE al Cros d'Agramunt. I Guillem Canosa al Cros d'Arbeca.

Cesc Boix, primer atleta en el Campionat d'Espanya amb la samarreta Club Atlètic Escatxics d'Agramunt.

Roger Súrria, subcampionat d'Espanya de Cros amb la selecció catalana d'atletisme.

Aleví M	Rayan Souilah	13a
Aleví M	Adam Mrizak	14a
Aleví M	Sergi Fitó	15a
Aleví M	Enric Serra	18a
Aleví M	Pep Vilanova	19a
Aleví F	Marina Balagueró	5a
Aleví F	Ona Carrera	7a
Aleví F	Clàudia Pérez	9a
Aleví F	Anna Pellicer	12a
Aleví F	Anna Balagueró	15a
Aleví F	Aina Armengol	16a
Aleví F	Aran Bonillo	17a
Aleví F	Gal-la Magrinyà	22a
Aleví F	Iris Santacreu	24a
Benjamí M	Marc Bosch	1a
Benjamí M	Arnau Vilaró	3a
Benjamí M	Gerard Lluch	4a
Benjamí M	Eric Vila	6a
Benjamí M	Eric Serra	8a
Benjamí M	Adrià Castells	10a
Benjamí M	Genís Gilabert	13a
Benjamí M	Younes Nakhli	25a
Benjamí M	Pep Pedró	26a
Benjamí M	Pol Cases	31a
Benjamí F	Núria Esteve	7a
Benjamí F	Annabel Carrasco	8a
Benjamí F	Alba Padullés	18a
Benjamí F	Abril Torné	22a
Prebenjamí M	Marià Vila	13a
Prebenjamí M	Pol Barbero	14a
Prebenjamí F	Ares Delgado	10a
Prebenjamí F	Blau Santacreu	12a
Prebenjamí F	Zieb Bouharou	13a
Prebenjamí F	Júlia Gilabert	15a
Prebenjamí F	Camí Pedró	19a

Cros d'Arbeca

I seguint amb la temporada de crosos, el 30 de gener va tenir lloc a Arbeca la quarta jornada del circuit llei-

datà de Cros. El Club Atlètic Escatxics d'Agramunt també va participar-hi amb força representació:

Categoria	Atleta	Posició
Veterà M	Julián Bonillo	12a
Veterà M	Joan Fitó	12a
Veterà F	Imma Coberó	3a
Juvenil M	Guillem Canosa	4a
Cadet M	Pol Carrera	1a
Cadet M	Gerard Fitó	3a
Infantil M	Mehdi Bouharou	1a
Infantil M	Sergi Armengol	5a
Infantil M	Guifré Esteve	7a
Infantil M	Josep Fitó	10a
Infantil F	Sió Ribalta	1a
Aleví M	Isaac Vila	5a
Aleví M	Sergi Fitó	15a
Aleví F	Ona Carrera	8a
Aleví F	Anna Pellicer	12a
Aleví F	Isolda Porta	14a
Aleví F	Aina Armengol	15a
Aleví F	Aran Bonillo	16a
Aleví F	Aina Areny	18a
Aleví F	Anna Galceran	29a
Benjamí M	Marc Bosch	1a
Benjamí M	Walid Oukfir	2a
Benjamí M	Adrià Castells	10a
Benjamí M	Eric Vila	14a
Benjamí M	Younes Nakhli	26a
Benjamí M	Pol Cases	35a
Prebenjamí M	Marià Vila	10a
Prebenjamí M	Ovidi Escudé	16a
Prebenjamí M	Lluc Ribalta	18

Control absolut de pista coberta a Sabadell

El mateix dia 30, a Sabadell hi va tenir lloc un Control absolut de pista coberta, a la Pista coberta de Catalunya.

Hi participà Cesc Boix que obtin-

gué una MMP de 8'53" en la prova de 3.000 metres llisos. Una marca que li suposarà poder participar al Campionat d'Espanya que se celebrarà a València el cap de setmana del 5 i 6 de març.

Serà la primera vegada que un atleta participi a un campionat d'Espanya representant el nostre club.

Roger Súrria, subcampionat d'Espanya de Cros amb la selecció catalana d'atletisme

L'atleta agramuntí Roger Súrria va declarar-se subcampionat d'Espanya de Cros amb la selecció catalana d'atletisme, en la seva participació al "Campionat d'Espanya de camp a través" celebrat el 30 de gener a Jaén.

D'aquesta manera Súrria finalitza la temporada de cros amb excel·lents resultats:

- Campió del circuit català de cros Sub20.
- Subcampionat del Campionat de Catalunya de Cros Sub20.
- 9è al Cros Internacional Juan Muguerza d'Elgoibar.
- 25è al Cros Internacional de Itálica a Santiponce.

Ara toca preparar la competició en pista coberta on ja ha assolit la marca necessària per participar a la prova dels 3.000 metres llisos al Campionat de Catalunya i també al d'Espanya que se celebrarà a Antequera.

Acord de patrocini amb Virginias

Hem arribat a un acord de patrocini amb la marca de torrons i xocolata Virginias per a les següents tres temporades, que podrà ser prorrogable.

Amb aquest acord, el club aconseguirà recursos per dedicar a iniciatives esportives d'atletisme de tot tipus com jornades, sessions de formació, entrenaments en pista, etc. Per la seva banda, Virginias guanya notorietat essent present als diferents esdeveniments on participi el club.

Un acord, per tant, en què les dues parts esperen guanyar-hi, i que s'enceta amb ganes i il·lusió per ambdues parts. En aquest sentit, el club vol agrair la confiança de Virginias i el seu suport durant aquests propers tres anys. ■

Els equips avancen amb pas ferm, amb voluntat de millora

Les primeres fases de la competició s'han acabat per als equips federats del BAC, i arriba el moment decisiu de la temporada, partits que decidiran si els equips poden competir per assolir els campionats territorials. Enguany els tres equips de promoció que han disputat la primera fase l'han finalitzat en una posició engrescadora, segons, i amb un horitzó molt positiu doncs més enllà del resultat, s'està apreciant una millora en fonaments dels nens i nenes, una voluntat de progrés continu en desplegar un joc ofensiu combinatiu, defensa forta i coordinada i també una millora en tècnica individual, en bot-passada i tir que formen part de la triple amenaça, aspectes essencials en el bàsquetbol.

A més, el treball de captació als entrenaments ha donat el seu fruit, doncs s'ha pogut inscriure un nou equip, el Mini Mixt, que participarà en lliga masculina i que està integrat per 15 nois i noies en total, amb una il·lusió brutal per tal d'aprendre les nocions elementals de l'esport i amb una empena i determinació per competir cada cap de setmana, resultat a part, ja és un triomf en si mateix.

I pel que fa a l'activitat extraescolar de bàsquet al col·legi Macià-Companys, continua endavant amb els dos grups que es van establir a l'inici del curs: d'educació infantil els dilluns i d'educació primària els dijous amb la presència de les dues monitores del club, la Judit Repilado i la Iris Antequera. Ambdues estan fent un molt bon treball i sobretot es destaquen per la seva empatia i bon tracte amb els més menuts i pels seus coneixements sobre joc, com aprendre bàsquet, passant-ho bé!

Anem a veure els resultats dels diferents equips així com el resum de com ha anat la seva trajectòria en aquest darrer mes de competició, que també s'ha vist afectat per l'ajornament de partits per Covid, pandèmia que no està ajudant gens al ple desenvolupament dels nens i nenes però que amb l'aplicació dels protocols corresponents, segur que aconseguirem doblegar per complet:

Infantil Femení

Quatre victòries en quatre partits disputats per les agramuntines contra el CB Torrefarrera (61-10), el CEP Vallfogona Balaguer (48-68), el CB Balaguer Groc (40-69) i el CB Bellpuig (55-04) assolint la segona posició amb un bagatge de 10 victòries i dues derrotes i anant de menys a més durant el darrer mes de competició. El rendiment del grup ha estat notable i sempre posen per davant el joc col·lectiu grupal, atacar com un autèntic equip associant-se constant-

ment i defugint de l'individualisme insolidari, del protagonisme d'alguna de les jugadores. En defensa s'ha acabat aquesta primera fase amb bones sensacions, pressió a la pilota, triangle defensiu i entorpiment de l'avenç del rival. Molt bé noies, esteu en una dinàmica ascendent que caldrà consolidar en les properes setmanes. A seguir treballant, sense caure en l'autocomplaença i el conformisme!

Cadet Femení

Ha estat l'equip del club que més ha patit els efectes de l'onada de la pandèmia, doncs ha estat un mes pràcticament aturat i només ha pogut disputar un partit en aquest interval. Victòria contra el CB Seròs (55-40) en un encontre en què les agramuntines van ser l'únic equip que va voler imposar un ritme de continuïtat en atac proposant un sistema de passar, tallar i reemplaçar per ocupar els espais alliberats per les companyes. Caldrà millorar la condició física. Ara en tindran l'ocasió, doncs en dues setmanes disputaran fins a cinc partits en un rush final de la primera fase que de ben segur serà apassionant. Som-hi, noies, a recuperar sensacions, embranzida en el joc, intensitat en la defensa, lluita pel rebot defensiu i precisions en les finalitzacions d'atac!

Cadet Masculí

Derrota a la pista del CB Sícoris en un partit amb regust a triomf doncs amb només cinc efectius van ser capaços de competir fins els darrers cinc minuts de joc (74-49) en què

El Cadet Masculí, exemple de resiliència, esperit competitiu i lluita fins la botzina final!

FONT: BAC

El Mini Mixt tornarà a gaudir de la competició federada, un èxit per si sol!

la major profunditat de banqueta rival i la seva major opció de descans va fer que poguessin distanciar-se en el tempteig. Ovació del públic local als nostres, merescuda per la seva resiliència, esperit competitiu i fam de triomf. I contra el CB Torregrossa (46-52) victòria amb autoritat per refermar la segona posició en la classificació. Un bagatge de vuit triomfs i quatre derrotes, gran parcial i sobretot sensació que

el grup està amb gran confiança i té un marge de millora enorme. Bravo nois, sou molt grans!

Mini Mixt

Només han disputat un partit a la pista del CB Binéfar, que va finalitzar amb derrota per 73-23 i tancament del tempteig al darrer període de joc. Més que veure els resultats que pugui fer aquest equip, caldrà estar atents als fonaments que reflecteixi directament proporcionals als entrenaments diaris. Estem segurs que faran molt bon paper en la competició i demostraran progrés i millora en l'ocupació de l'espai sense pilota, el bot de conducció de pilota, les parades en un temps i tir i el conceptes de pivotar i sortides obertes o creuades amb pilota. Vinga equip, tenim el futur assegurat amb vosaltres, la base de promoció del club!

I esperem que a la tercera vagi la vençuda. S'ha programat a nivell Federatiu la Trobada d'escoles de bàsquet a Agramunt per al diumenge 13 de març. Esperem poder-la gaudir tots junts, fent palès que el bàsquet agramuntí i a la nostra vila, està més viu que mai! Si voleu més informació al respecte, seguiu-nos a les xarxes socials i al blog del club: www.basquetagramunt.wordpress.com. ■

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

Central: Agramunt
Centres de producció / Distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Coreses (Zamora), El Bercial (Toledo).
Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alpe
TOMMY HILFIGER

NeroGiardini

TOMMY HILFIGER

i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
CLINICA PODOLOGICA

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRO
PODÒLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Jaume Mestres, 27 - 25310 Agramunt - Tel. 973 392 386 -
www.darquitectura.com

LLUNA NOVA

PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics

AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marta Martí Nabert, c.c. 1186
Clara Mestres, c.c. 1284

HORES CONVINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolanch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

Pèrdua, reflexions i lamentacions. Malgrat tot, un somriure

Si tot passejant veieu que floreix l'ametller i observeu la penúria dels nostres camps degut a la manca de pluja, alguns podem pensar que estem al febrer i toca escriure les quatre ratlles per la nostra estimada revista. Ens hi posem i a veure com sortirà.

Volem fer palesa la nostra tristor pel desaparegut artista Ramon Guixé, home trencador dels motlles habituals que la nostra societat s'imposa. Quan una persona marxa, alguna cosa del seu llegat creatiu o espiritual queda. Siguis on siguis gràcies pel que vas fer per la societat encara que no fossis partidari de rebre elogis. Tu no hi ets però nosaltres encara et veiem.

El centenari del nostre Viladot ha començat amb un acte institucional i dos d'artístics. Estem contents de veure com les institucions relacionades amb la cultura han volgut estar presents manifestant el seu suport vers la figura del creador de Riella. Notem, però, manca de presència de públic local. Al nostre entendre, si no hagués estat pels re-

presentants de les institucions que venien de fora de casa i alguns de casa, poca participació ciutadana vam copsar.

Evidentment alguna cosa falla, no pot ser que un dels artistes més emblemàtics del país no porti més gent als actes. Falta de morbositat, manca d'interès mediàtic, desconeixement de l'obra,... o senzillament mandra. Ara és molt fàcil de dir, però veient el programa anual potser hagués estat interessant que la majoria d'associacions del poble el recordés en algun o alguns dels seus actes que tenen programats durant l'any. Hem pogut constatar que sis o set d'aquestes entitats estaran en els actes i ens n'alegrem. I les altres? Als centres educatius es treballarà com cal? Als programes no hi surt. Suposem que com la majoria de coses que es fan i desfan a casa nostra sobre la marxa s'anirà veient.

Comencem l'any amb els mateixos problemes que tenim amb l'Estat: Escola, finançament, fons europeus, polítiques energètiques, llei d'audi-

ovisuals... Un govern central d'esquerres amb polítiques semblants a anteriors de signe contrari, en teoria. Això sí, ara ens mostren un gran somriure i tots contents. Anant entomant les garrotades i si no vols caldo dues tasses com deien els nostres padrins a moltes de les llars.

A casa nostra la vida política es conserva en posició de parada. El fred d'aquests darrers dies i la Covid sembla que han influenciat amb el poc interès mostrat per la ciutadania vers la comunitat. Trobem a faltar les mostres de mobilització per part de la societat civil catalana i partits polítics en relació a la pèrdua de drets fonamentals dels nostres diputats i diputades al parlament de Catalunya. L'espectacle no funciona si l'espectador es mostra passiu i aixoplugat a la comoditat del seu seient.

Malgrat tot no perdem ni perdem mai els somriures encara que les coses no funcionin com voldríem. Gaudiu d'un Carnestoltes ple de rialles malgrat les limitacions que ens toca viure. ■

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

**Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!**

**Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

**Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662**

No ploreu, me'n vaig al Pare
m'ha cridat aquest matí,
en ma vida ja complí
com a filla, esposa, mare i padrina.

Recordeu-me com soc ara,
per l'amor que us vaig tenir
i per ell vos tinc de dir
no fins mai, sinó fins ara.

Ha pujat a la casa del Pare

Anna M. Puig Alòs

(Vídua de Llorenç Caballol Baró)

que morí cristianament el dia 1 de febrer de 2022,
als 89 anys d'edat, havent rebut els S.S. i la B.A.

A. C. S.

Els qui l'estimem: fills, Josep M. i Pilar; nets, Albert i Jordi; nebots, cosins i família tota, us agraïm les mostres de condolença rebudes i us preguem la tingueu present en el vostre record.

Agramunt, febrer de 2022

L'ampliació del polígon, una peça clau de futur

Davant la situació econòmica actual, un dels elements claus que permetran superar la situació present és l'enfortiment del teixit econòmic i empresarial d'un municipi. I en aquest procés, l'activitat econòmica que generen els polígons industrials hi juga un paper determinant. Un municipi amb polígon industrial actiu i amb marge de creixement és un municipi econòmicament viu, i els ajuntaments hem de treballar amb polítiques que vetllin per tenir un espai industrial que permeti el creixement econòmic de la seva població.

Agramunt té ara l'oportunitat de dur a terme una projecció de futur important pel polígon i, per tant, per la vila. Juntament amb l'Institut Català del Sòl (INCASÒL) s'està treballant per tirar endavant un projecte d'ampliació del polígon industrial. Després de diverses reunions de treball amb l'equip directiu i tècnic d'INCASÒL, amb empresaris locals, i de moltes reunions internes, el projecte d'ampliació cada vegada és més viable i propici a ser una realitat. El camí s'ha començat a traçar amb unes garanties existents i viables,

i deixar passar aquesta oportunitat seria contraproduent pel creixement d'Agramunt.

El projecte s'ha anat dissenyant en les trobades organitzades, on s'ha parlat i valorat les possibles opcions d'ampliació que pot tenir el polígon industrial. Per això, ara s'està estudiant un pla de treball que permeti reactivar la compra de sòl industrial. Tot això s'ha presentat als empresaris locals a través d'una reunió informativa. Els empresaris han pogut conèixer la línia de treball, i ara serà INCASÒL qui es reunirà amb els interessats per poder captar les seves necessitats i plasmar-les en propostes concretes de compra. Paral·lelament, des de l'Ajuntament es donarà continuïtat a les converses que les dues administracions mantenen des de fa mesos per adequar el projecte d'ampliació a l'actual Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM).

La finalitat és aconseguir que Agramunt continuï sent un espai empresarial de referència, amb un objectiu estratègic clar que aposti per la dinamització de l'economia local consolidada. Convertir-lo en un lloc on sigui

accessible i atractiu desenvolupar i implantar noves empreses amb la voluntat de consolidar aquest teixit industrial agramuntí, divers, i líder en diversos sectors estratègics.

El compromís de l'equip de govern és aconseguir que l'ampliació del polígon sigui una realitat que permeti continuar amb la línia de creixement d'Agramunt. Entre tots hem de vetllar perquè aquestes empreses, que són d'un gran valor per al poble agramuntí, puguin consolidar el seu creixement a casa nostra.

Any Viladot

Des del grup municipal d'Acord d'Esquerra també volem sumar-nos als actes de commemoració del centenari del naixement de Guillem Viladot. Per això, el nostre petit homenatge, serà recordar en el nostre escrit mensual, uns versos de Viladot.

"Si ho podem dir tot amb un mot, bé. Si ho podem dir tot amb una nota, bé. Si ho podem dir tot en silenci, perfecte". *Res comú* (1997), Guillem Viladot. ■

Castro Motor

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tàrraga 35 - 973 39 24 33

AGRAMUNT CONTINUA CREIXENT

Agramunt té actualment 5.508 habitants, segons consta en el padró municipal a data de 31 de desembre de 2021. En el decurs de l'any 2021 es van empadronar a Agramunt 46 persones i aquesta dada certifica que a poc a poc el municipi es va recuperant i torna a tenir un creixement estable. Si analitzem les dades per sexes, la xifra d'homes se situa en 2.793, superant lleugerament la de les dones situada en 2.715. La mitjana d'edat dels agramuntins és de 43 anys. D'altra banda, durant el 2021 hi ha hagut més defuncions (59) que naixements (32).

ARRANJAMENTS DE CAMINS

L'Ajuntament ha dut a terme l'arranjament d'un camí del terme a l'altura de Castellserà. Concretament, aquest camí tenia un talús d'uns quatre metres d'alçada i el seu estat era perillós perquè tenia forats que quedaven amagats amb l'herbassar.

FONT: AJUNTAMENT

Els treballs s'han fet a la base del talús on s'ha instal·lat un desguàs que ha permès ampliar la base i, per consegüent, també s'ha ampliat el camí.

PUNT DE RECOLLIDA D'OLIS USATS

FONT: AJUNTAMENT

L'Ajuntament ha instal·lat un punt de recollida d'olis usats de cuina a la deixalleria municipal. El contenidor de recollida s'ha ubicat a les instal·lacions de la deixalleria, però en un espai obert on es pot accedir lliurement, sense necessitat que la deixalleria estigui oberta al públic. Per fer-ne ús, només cal dipositar l'oli usat dins d'ampolles de plàstic. És molt important no fer-ho en ampolles de vidre ni

abocar-hi l'oli directament. L'objectiu és fomentar la bona gestió de l'oli domèstic usat, ja que si no es recicla correctament pot arribar a ser molt contaminant.

D'altra banda, també s'ha instal·lat a la deixalleria una trentena de senyals per indicar als usuaris on separar cada residu i facilitar posteriorment el seu correcte tractament.

Amb aquestes mesures l'Ajuntament continua impulsant accions per promoure la sostenibilitat, la recollida de residus i el reciclatge amb la implicació i la participació ciutadana per aconseguir entre tots una millor gestió dels residus.

DONACIÓ 1a CURSA DELS NASSOS D'AGRAMUNT

L'organització de la 1a Cursa dels Nassos d'Agramunt, que es va celebrar el 31 de desembre de 2021, ha lliurat la recaptació recollida durant la cursa a Creu Roja Agramunt. En total es van donar 207,30€. Cal recordar que per poder participar en aquesta cursa els participants havien de fer una aportació mínima de 2 euros per persona.

FONT: AJUNTAMENT

CURSA DE LA DONA 2022

La 10a Cursa de la Dona d'Agramunt ja té data i se celebrarà el proper diumenge 13 de març. L'organització de la cursa està treballant en aquests moments en aquesta prova esportiva que enguany celebrarà els seus 10 anys.

SUBVENCIONS DE BONIFICACIÓ DE L'IBI PER FAMÍLIES MONOPARENTALS

L'Ajuntament ha obert la convocatòria de subvencions per bonificar l'IBI per a famílies monoparentals per aquest any 2022. L'ajut està destinat a persones titulars de família monoparental i es tracta d'una bonificació sobre l'import de la quota líquida de l'impost sobre béns immobles corresponent al seu habitatge habitual. El termini per a sol·licitar els ajuts finalitza el 10 d'abril de 2022. Trobareu tota la informació la Seu Electrònica del web de l'Ajuntament d'Agramunt al Tauler d'Edictes.

DADES RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES I TRIATGE 2021 EXPRESADES EN KILOS															
AGRAMUNT	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Agost	Setembre	Octubre	Novembre	Desembre	Acumulat any	%	2021 vs 2020
Paper	16.010	15.038	23.571	20.865	18.259	21.422	24.467	17.986	19.531	18.307	20.925	20.606	236.987	14%	17%
Envasos	9.700	10.908	23.666	24.708	26.661	29.551	26.880	30.460	30.166	25.192	33.651	28.673	299.216	18%	101%
Vidre	15.201	5.697	11.839	13.864	14.266	11.483	13.328	16.432	15.581	15.497	7.511	11.354	152.053	9%	23%
Rebuig	111.353	104.652	32.350	15.540	10.900	12.160	10.840	12.230	13.460	13.760	19.200	19.360	375.805	23%	-74%
Matèria orgànica	20.560	22.432	53.830	49.640	52.500	53.680	52.980	56.780	60.000	56.570	46.620	50.120	575.712	35%	100%
TOTAL	172.824	158.727	145.256	124.617	122.586	128.296	128.495	133.888	138.738	129.326	127.907	130.113	1.639.773	100%	-26%
% Recollida Selectiva	35,57%	34,07%	77,73%	87,53%	91,11%	90,52%	91,56%	90,87%	90,30%	89,36%	84,99%	85,12%	77,08%		
ANY 2020															
AGRAMUNT	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Agost	Setembre	Octubre	Novembre	Desembre	Acumulat any	%	
Paper	20.251	15.038	18.808	17.103	14.684	14.745	17.693	16.822	16.942	14.320	16.710	19.186	202.392	9,1%	
Envasos	13.129	9.544	13.016	11.729	12.304	12.950	12.964	11.607	13.606	13.085	12.515	12.637	149.086	6,7%	
Vidre	11.882	8.741	8.402	11.954	7.668	8.746	18.434	8.842	9.955	14.145	8.366	6.863	123.998	5,6%	
Rebuig	118.980	117.958	121.720	115.820	119.800	124.400	132.600	124.920	122.640	125.260	117.240	123.060	1.464.398	65,7%	
Matèria orgànica	19.156	22.240	24.356	23.010	26.270	24.152	25.960	25.650	26.120	26.028	21.152	23.260	287.354	12,9%	
TOTAL	183.398	173.611	186.302	179.616	180.726	184.993	207.651	187.841	189.263	192.838	175.983	185.006	2.227.228	100%	
% Recollida Selectiva	35,12%	32,06%	34,67%	35,52%	33,71%	32,75%	36,14%	33,50	35,20	35,04	33,38%	33,48%	34,25%		

PROJECTE AMPLIACIÓ POLÍGON INDUSTRIAL

L'Ajuntament està treballant per tirar endavant un projecte d'ampliació del polígon industrial amb INCASÒL després de rebre la demanda d'empreses ja consolidades al municipi que tenen previst créixer en un futur proper i necessiten ampliar la seva superfície. En aquests moments no hi ha espai suficient disponible per poder acollir el creixement que necessiten aquestes empreses per això el consistori ha treballat en diferents opcions per poder-ho fer realitat. Entre altres accions, s'ha fet diverses reunions amb l'equip directiu i tècnic d'INCASÒL per veure i analitzar la viabilitat del pla en uns terrenys propietat de l'entitat. Per la seva part, l'Ajuntament va convocar als empresaris locals a una reunió informativa on se'ls va explicar la línia de treball d'aquest projecte d'ampliació. INCASÒL ara es reunirà amb els empresaris interessats per tal de saber quines necessitats tenen i quines opcions de compra els poden oferir. Per aquest motiu, l'Ajuntament ha posat a disposició de totes les empreses interessades l'atenció de la tècnica de promoció econòmica durant aquest mes de febrer per canalitzar totes aquestes peticions i coordinar les trobades amb l'entitat.

FONT: AJUNTAMENT

TANCAMENT DE L'ANY 2021

DADES DE LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES A AGRAMUNT

Acabat el 2021 podem fer un ràpid balanç del que hem generat, i destriat respecte el 2020. Hem acabat l'any recollint 587 tones menys de residus. Si que és cert que una part ha anat a parar a poblacions veïnes, però majoritàriament són residus que s'han canalitzat cap a professionals del sector, alliberant així el nostre abocador comarcal del seu impacte i allargant-ne la vida útil.

D'altra banda, el triatge directe de carrer ha estat d'un 77%, la qual cosa és més del doble que l'any anterior, que va ser d'un 34%.

Pel que fa als residus, hem millorat els resultats de 2020: en orgànica i envasos s'ha doblat, el vidre incrementa un 23% i el paper un 17%.

La gran notícia ha estat sens dubte la reducció de les tones de resta, un 74% menys que el 2020, ja que aquestes tenen un impacte ambiental i econòmic important.

Si ens fixem, el 2020 la resta era el residu majoritari, amb un 65,7%. Ara, la resta és un 23%, i en retrocés.

La recollida domiciliària ens dona el següents resultats:

	Diumenge	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
Fracció	Orgànica	Resta	Orgànica	Resta	Orgànica
Tones x recollida	3,5	1,6	5,4	1,54	3,25
Cubells x recollida	1150	8 (*)	1250	529	905

(*) Són contenidors industrials de 2 i 4 rodes, no cubells domèstics.

El sistema de recollida Porta a Porta tot i tenir marge de millora, funciona majoritàriament bé, i tot gràcies a la conscienciació de la ciutadania. De totes maneres, cal seguir corregint conductes que per falta de conscienciació o de voluntat no utilitzen correctament les possibilitats que ofereix el sistema, i en això es treballa, encara que les millores són lentes i poc visibles. ■

Somni de presència

He de sentir altre cop l'enyorada presència
que s'apropa al meu somni quan arriba la nit;
alè que, amorosenc, deixa la seva essència
en els racons més càlids del meu cor adormit

Una veu que pel nom m'anomena amb tendresa,
arpegi que em retorna el mot tan estimat
i el dibuix d'un somris en la galta, ara encesa,
en un barreig s'enllaça de somni i realitat,

I de sobte, altrament, vaig copsant llunyania
d'alenades que et duen a l'espai on t'aculls.
Sé que tu ni hi seràs a l'albor d'un nou dia,
però sí la teva imatge, navegant als meus ulls.

Rosa Bernat Llagunes

Javiera Segon Bernaus

(Vídua d'Esteve Llagunes Serra)

Ha mort cristianament el dia 27 de gener de 2022, als 96 anys d'edat.

A. C. S.

Els qui l'estimem: fills, M. Àngels i Josep M., Anna M. i + Joan; nets, Josep M. i Alba, Anna i Dani; besneta, Violeta; cunyades, nebots, cosins, família tota i amics, us agrai-rem que la tingueu present en el vostre record.

La família agraeix a tothom les mostres de condol i d'afecte rebudes.

Agramunt, gener de 2022

MARÇ 2022

Mes de 31 dies, tercer del nostre calendari, tradicionalment el més variable de l'any. En l'antic calendari romà, martius, era el primer mes de l'any i estava consagrat al déu Mart. Per això en aquest temps es continuaven les guerres que havien estat aturades durant l'hivern.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 30m i es pon a les 18h 39m.

El **dia 31** el sol surt a les 7h 40m i es pon a les 20h 13m.

El dia 20 el sol entra a la constel·lació d'ÀRIES. Entrem a la PRIMAVERA a les 14h 34m.

DATES ASSENYALADES

Hom considera com a molt dolent el flament de la lluna, és a dir el trànsit de vella a nova i de nova a vella. El flament de març és considerat com el pitjor de tots. Creien antigament que durant aquest trànsit, els llops regnen i dominen, i que tot allò que es produeix en el seu transcurs està dominat pel seu signe. S'ha de procurar no tenir cap feina entre mans en aquell moment per tal que no es desbarati. Si hom cus la roba es descús, la bugada que s'estigui fent es crema, si neix algun animal o persona, és migrat de salut i de mal instint. És el mes dels vents. Hom té el sol de març com a molt calent o dolent per la salut.

*Març ventós Pel març el sol rega
pel pagès és profitós i l'aigua crema.
i pel mariner, desastrós.*

Dia 2: Dimecres de Cendra. Participa del doble

Les fases de la lluna:

- Lluna nova ☺ **el dia 2**, a les 18:35 h
- Quart creixent 🌙 **el dia 10**, a les 11:45 h
- Lluna plena ○ **el dia 18**, a les 8:18 h
- Quart minvant 🌘 **el dia 25**, a les 6:37 h

aspecte de les Carnestoltes i de la Quaresma, ja que mentre l'Església el considera com el primer d'aquest període d'abstinència, els amics del bon viure el tenen pel darrer del Carnaval. La Quaresma també té el seu refranyer.

*Si vols trobar la Quaresma curta,
manleva diners per tornar per Pasqua.*

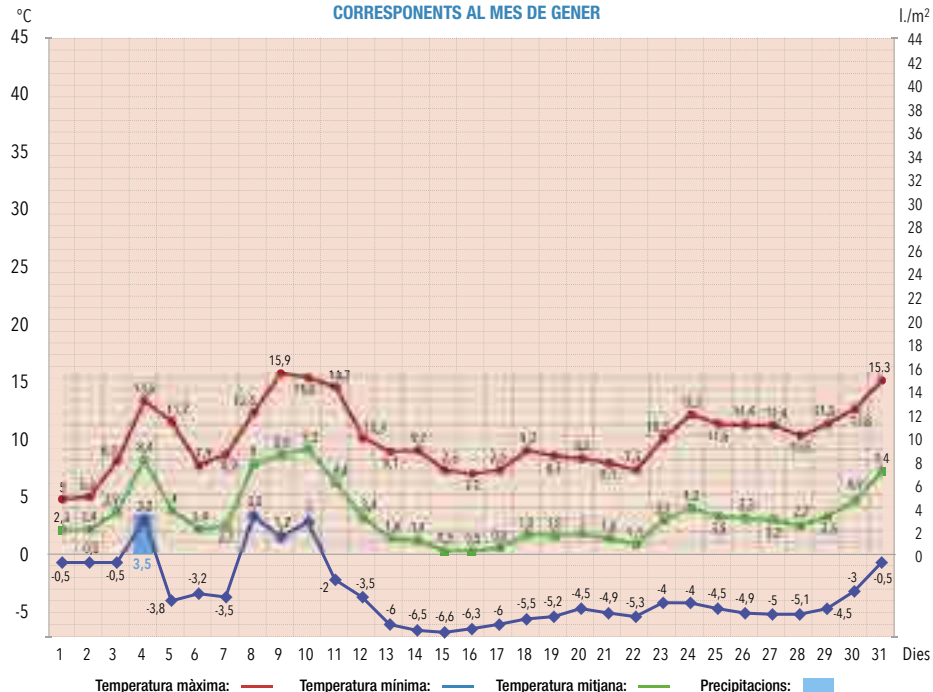
Dia 7: Sant Tomàs d'Aquino. Era el patró dels estudiants

Dia 19: Sant Josep, espòs de la Mare de Déu.

Dia 25: L'Encarnació de la Mare de Déu. Conegut popularment com la Mare de Déu de Març i considerat com una de les quatre festes de la Mare de Déu. Fins al segle XVI, avui se celebrava la festa de Mare de Déu del Roser, perquè en aquesta diada va encarnar-se en les seves entranyes virginals el Roser de puresa de què va néixer Jesús. El papa Gregori XIII, va traslladar la festa al 7 d'octubre, per tal de commemorar la victòria a la batalla de Lepant, obtinguda sota la seva advocació. A Catalunya la festa del Roser, però, se sol celebrar al mes de maig.

Ramon Bernaus i Santacreu

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE GENER

Demografia

(Mes de gener de 2021)

NAIXEMENTS

Leo Oliva Pujol	dia 8
Maria Sebastià Gassó	dia 20

DEFUNCIONS

Maria Teresa Pastor Ràmia	87 anys, dia 10
Francesc Bernaus Fustà	75 anys, dia 15
Ricard Estany Joval	88 anys, dia 15
Francesc Areny Brovia	73 anys, dia 20
Josep M. Piulats Solé	87 anys, dia 25
Javiera Segon Bernaus	96 anys, dia 27
Ramona Pons Marquilles	86 anys, dia 29

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL GENER

Dia 4.....	3,5 l./m²
TOTAL.....	3,5 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE GENER

Màxima del mes.....	15,9°, dia 9
Mínima del mes.....	-6,6°, dia 15
Oscil·lació extrema mensual.....	22,5°
Mitjana de les màximes.....	10,3°
Mitjana de les mínimes.....	-3,3°
Mitjana de les mitjanes.....	3,6°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

SISÈ ANIVERSARI

Joan Batalla Llordés

que morí cristianament el dia 24 de febrer de 2016, als 69 anys d'edat,
havent rebut els S. S. i la B. A.

A. C. S.

Ja fa sis anys que ens vas deixar, el temps passa molt de pressa. No vas poder conèixer els teus nous nets, però ells sí que saben qui era l'avi Joan. Els mostrem imatges teves perquè continuïs sent present en la seva vida.

Et trobem molt a faltar i sempre t'estimarem.

La teva família

Agramunt, febrer de 2022

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Emblema de Lo Pardal on s'aplega l'obra escultòrica de Guillem Viladot, que enguany celebrem el centenari del seu naixement.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

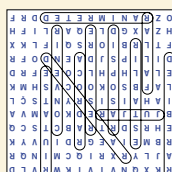
Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les paraules corresponents:
 ACORDAR, CONVENIR, DECRETAR, DELIBERAR,
 DETERMINAR, DISPOSAR, ESTABLIR, ESTATUIR,
 FALLAR, JUTJAR, RESOLDRE

R	K	X	Q	N	V	T	V	T	K	W	R	V	L	D
A	J	L	Y	R	X	R	I	Q	C	M	I	N	Q	R
R	B	M	E	I	A	E	G	R	D	I	U	V	Y	K
E	H	R	S	D	R	T	R	A	B	C	T	S	C	Q
B	J	U	T	J	A	R	E	D	K	O	A	M	V	A
I	A	H	A	I	S	I	S	R	Y	N	T	S	Ç	L
L	A	F	B	S	O	K	O	O	C	V	S	H	M	K
E	L	A	L	H	P	H	L	C	O	E	E	F	R	D
D	I	L	I	P	S	J	D	A	E	N	D	O	F	R
F	T	L	R	B	I	O	R	S	Q	I	F	L	K	X
H	Z	A	X	G	D	L	E	Q	A	R	L	I	F	H
O	Z	R	A	N	I	M	R	E	T	E	D	D	R	F

Solució a la Sopa de Lletres:

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

1	8	5	6	4	3	2	9	7
4	3	7	2	9	5	8	1	6
2	9	6	1	8	7	4	3	5
5	7	8	4	6	1	9	2	3
3	6	1	7	2	9	5	4	8
9	4	2	5	3	8	7	6	1
6	2	3	8	7	4	1	5	9
7	5	4	9	1	6	3	8	2
8	1	9	3	5	2	6	7	4

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

	1			2				
			9			8	2	
		3	8	7		1		
				3		7		1
	6						4	
5		8		6				
		6		8	7	4		
4	3				5			
			6					9

Joan Ramon Gallart i Huguet

A. C. S.

Vint-i-cinquè Aniversari

(22 de febrer de 1997)

*Trobem a faltar
el teu somriure...*

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Picot verd (*picus veridis*)

És una mica més petit que un colom. Ocell sedentari repartit per tot el territori català, amb alguna excepció. En algunes zones de la plana de Lleida és l'únic picot present, ja que té la capacitat d'ocupar terrenys desarborats. S'alimenta principalment de formigues que captura introduint la llarga i enganxosa llengua pel formiguer. Perfora el niu en troncs i en les branques principals dels arbres.

Coscó, juliol de 2020

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

De mirada transparent, tranquil·la i dolça, tal com era ell, una persona senzilla i afable, un padrí de sentències sàvies i aprenentatges d'una vida plena i serena. Era un bon home, una bona persona. El recordaré amb un somriure dibuixat als llavis i uns ulls de color de cel.

Ha pujat a la casa del Pare

Josep M. Piulats Solé

(Vidu de Dolors Roda Dolcet)

Que morí cristianament el dia 25 de gener de 2022, als 87 anys d'edat.

Els qui l'estimem: fills, Rosa M. i Jordi; nets, Arnau i Guillem, i família tota us preguem el tingueu present en el vostre record. Agraïm les mostres de condol rebudes i l'afecte i acompanyament de la Dra. Meritxell i la Magda. Ara toca viure de records i només queda protegir el que ens va deixar.

Rocabertí (Rocamartí)

A l'Àlbum d'aquest mes publiquem una foto de l'equip Xauxa-Frankfurt del Sió que va participar al primer Campionat de Futbol Sala Vila d'Agramunt, celebrat l'any 1983 durant els mesos d'estiu a la pista poliesportiva de les piscines municipals. Un campionat que encara dura actualment gairebé quaranta anys després.

S'hi van apuntar vuit equips de 10 jugadors cadascun. A més d'aquest equip esmentat, hi van participar: Nàstic, Kipps, Blanc i Negre, Consist, Jubilats, Disbauxa i Crich.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix:

1) Joan Ribalta. 2) El nen Salvador Coma. 3) Albert Pijuan. 4) Xavier Pons. 5) Maxi Saiz. 6) Alfons Amigó. 7) Ferran Saiz. 8) Domènec Llop. 9) Josep Esteve. 10) Emili Pedrós. 11) Xavier Cots.

El noiet que no vam poder identificar de la foto publicada el mes de desembre és Joan Solé Batllori, segons ens ha comunicat ell mateix. Diu que actualment té 80 anys.

FOTO: JOAN PUIG

La imatge d'ahir és del 29 de gener de 1989, per tant trenta-tres anys separen les dues imatges d'aquest mes. A l'edifici del Mercat feia temps que no hi havia activitat. Només s'utilitzaven els baixos on l'any 1980 es va ubicar el Museu Municipal, malauradament avui dia tancat i totalment en desús. A les parets de l'edifici es poden veure dibuixos que s'hi van pintar pocs anys abans en la tradicional pintada de murals de la Festa Major que aleshores es feia per carrers i places de la vila. A principis dels anys noranta del segle passat tot l'edifici es va remodelar per convertir-se en l'actual Espai Guinovart que es va inaugurar oficialment l'any 1994.

FOTO: JOSEP ROVIRA